

Ἀργυστόλι
Σεπτέμβριος 1964
Χρόνος 8ος
Τεύχος 3 (68)

Ὁ Φανός

τῆς Κεφαλονιάς

Καλλιτεχνική, ἱστορική, λαογραφική, σατιρική, Ἀνεξάρτητη Μηνιαία Κεφαλονίτικη ἐπιθεώρηση

Ἐπίκαιρη σάτιρα

Φθινόπωρο

Πέφτουνε - πέφτουνε βροχή,
πέφτουν αὐτὴ τὴν ἐποχή,
ἀπὸ τῶν δέντρων τὰ κλαδιά κι' ἀπ' τὶς κορφές τὰ φύλλα.
Πέφτουνε - πέφτουνε σωρὸς
κι' ὁ χειμωνιάτικος καιρὸς
μὲ τ' ἀπονό του φύσημα κάνει τὰ δέντρα ξύλα!

Κι' οἱ ποιητὲς πῶχουν κουτὲς
τὶς σκέψεις σ' ὅλους τὶς γνωστές,
ἀρχίζουνε τὰ κλάματα καὶ χύνουν μαῦρο δάκρυ.
Γράφουνε στίχους γιὰ χαμούς,
γι' αὐτοκτονίες - σκοτωμούς,
γιὰ... ἕνα φύλλο πῶπесе σὲ δρόμο κάποιον ἀκη!

Λένε πῶς ἤλθεν ἡ στιγμή,
(τρεχάτε φέρετε τους μαμή,
σὰν τὶς λεχῶνες σκούζουνε τοὺς ἔξωσαν οἱ πόνοι).
Κλαῖνε πῶς σβήνει μιὰ ζωὴ
κι' ἀκοῦνε λένε μιὰ βοή,
ἀπόνα φύλλο πῶπесе σὰ νάσκασε... κανόνι!

Βρὲ ποιητὲς! Βρὲ χριστιανοί!
Σὲ φύλλο κάνετε θανά,
δπῶπесе καὶ γρήγορα πάλι θὰ ξανανθίσῃ;
Μά, τότε πρέπει στὰ σωστά,
μὰ τ' ἀγιοκέρια τὰ γνωστά,
καθέννας γιὰ τὶς φρένες σας, γιὰ μῆνες νὰ... πενθίσῃ!

Κλαῖτε γιὰ φύλλον πεσωμὸ
σὰν κάποιας ζήσης τὸν χαμό,
σὰν κάτ' ἀνεπανόρθωτο, σὰν τέλειωμα τῆς Κτίσης!...
Ἀντὶ νὰ κάνετε γιορτὴ
πὺρ στὴ ζωὴ στέκει... ὀρετὴ
ἡ πάνσοφὴ σας κεφαλὴ ποῦναι γιὰ νὰ τὴν... φτύσης!

Δὲν λέω νάχετε χορὸ
μ' ἄσετε κάτω τὸν καιρὸ,
ἀφῆστε τον στὰ κέφια του, νὰ κάνῃ τὴ δουλειά του.
Καὶ γράφτε κάτι ζωντανό,
γιὰ τὴ Ζωή, τὸν Οὐρανό,
τὸν ἥλιο καὶ τοῦ Πλάστη μας τὰ τόσα Φκιάσματά Του!

Κι' ἂν θέλετε πάλι λυπηρὸ
τραγοῦδι πόνου θλιβερό
νὰ γράψετε κι' ὁ στίχος σας τὸ κλάμα νὰ σκορπάῃ.
Γράφτε μας κάτι νὰ μιλῇ
γιὰ κάποια νέαν... ἀφελή,
ποῦ σὰν τὸ φύλλο... ἔπесе σὸ βούρκο καὶ κυλάει!

Χρήστος Βουνῆς

Μετὰ τὴ ψήφιση Τοῦ «πόθεν ἔοχες»

Στοὺς εὐτυχεῖς μας τοὺς και-
(ροὺς

καὶ χρόνια τὰ... ὥραϊα,
κάτι θ' ἀκούσατε καὶ σεῖς
μετὰ χαρὰς σας περισσή,
γιὰ «ΑΓΟΡΕΣ» Καραμανλῆ
καὶ «ΣΠΙΤΙΑ» Παπανδρέα!

Καὶ «πόθεν ἔοχες» ψήφισαν
πῶς θάβγουνε στὰ... φόρα,
ἀλλὰ κι' οἱ δυὸ σιγήσανε,
σὰ νὰ τὰ λησιμονήσανε,
κι' ἴσως σοφὰ θὲ νάπαινε:
—Τί νὰ τὰ λέμε.. τώρα;

Μιὰ φιλικὴ συμβουλὴ

Στόν Κ.

Κ. Καραμανλῆ

Πῶς μὲ θεωρεῖς ἀκίνητος
κι' εἶσαι σκελετισμένος;
Μήπως κι' ἐγὼ σοῦ... ἔφταιξα
καὶ μούσαι μουτρομένους;

Κι' ἐνῷ μπορούσες Πρόεδρος,
κορόϊδο, νὰ μείνης,
γιατὶ ἐσύ διδάκτορας
ἐζητήσες νὰ γίνης;

Βέλε λοιπὸν τόσα μυαλὸ
γιατὶ γυρίσῃς δίπλος,
μὰ ἔφερε στὸν αἰῶνα μας
πῶς κανοῦμε ἀγῶνα μας,
ὅτ' ἀπὸ κράση νὰ μὴ στέκεται
κανεῖς... δικτατορικός!

Τὸ ταχυδρομεῖο μας

κ. Γεώργ. Ν. Ἀποστολάτου—Θεσ)νίκη. Συγχαρητήρια γιὰ τὴ ποιητικὴ συλλογὴ σου «τραγούδια τῆς ζωῆς μου» καὶ σ' εὐχαριστῶ ιδιαίτερα γιὰ τὴν ἑμμετρὴ ἀφιέρωσί σου, τὴν ὁποία δημοσιεύω στὴ σελίδα «Μᾶς γράφουν οἱ φίλοι μας».

κ.κ. Νιόνιον Παυλάττον Πάτρα καὶ Γ.Ν. Ἀποστολάτου Θεσ)νίκην. Εὐχαριστῶ θερμῶς γιὰ τὶς ἑμμετρες ἀφιέρωσεις σας.

«Λιμοκοντόρον» Ἐνταῦθα. Σ' εὐχαριστῶ πὺ ἐνδιαφέρεσαι γιὰ τὸ μπαστούνι μου:

Αὐτό, Βουνά μου, πὺ κρατεῖς χοντρό σου μπαστουνάκι ξέρεῖς, θυμίζει στοὺς πολλοὺς κάποιον γνωστὸν... Σαββάκι! Πούχ' ὁ φτωχὸς, ζωγάδες του ζωῆς του δάσανό του, γι' αὐτὸ μὲ τὸ μπαστούνι του ξυνοῦσε τὸν ἀπ'... ἀφτό του! Καὶ μὲ χαρά μου, σοῦ ἀπαντῶ: Μιὰ, γι' ἀπ' ἀφτόν μου φίλε (μου,

ἀπασχολεῖς τὴν κούτρα σου, ἔλα κι' ἐξέτα! ἔ τονε τὸν ἔχω γιὰ τὰ... μούτρα σου!

«Ὅσο γιὰ τὸ μπαστούνι μου τῶς γιὰ κάτι φίλους, ἔλα γὰ τὸν ξυῶ... ξωπίσωθε ἂν τύχει κι' ἔχουν ψῶλους!

Ν. Δ. του—Νέαν Ὑόρκην. «Ὅλα μου τὰ διβλία ἔχουν ἐξανεμηθεῖ. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Φ. Εὐαγ. Κέ-κπ Τάουν. Εὐχαριστῶς ἀπὸ τὸ τρίτο τεῦχος γιατί τὰ προηγούμενα ἐξαντλήθηκαν.

Π. Β...τον—Θεσ)νίκη. Εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα κι' ὁ «Φανὸς» μας θὰ σοῦ ταχυδρομήτῃ στὴ Σάμο.

«Βάκιαν»—Ἀθήνας. Οἱ στίχοι σου ἄντοι, περιμένουμε περιμένουμε 3 μῶνυ γκέ γκέ πὺ καλλίτερους, μαζὺ μὲ τὸ ὄνομά σου.

Σ. Β. —Καλλιφόρνια. Ἀμέσως σ' ἀπάντησα καὶ σοῦ ταχυδρομήσα τὸν «Φανὸ» μας.

Γ. Παπαδόπουλον—Θεσ)νίκη καὶ Δημ. Ἀλεβιζόπουλον Πάτρας. Μὲ συγκίνησατε ιδιαίτερα καὶ σὰς εὐχαριστῶ διπλὰ γιὰ τὸν ἐνθουσιασμό σας καὶ τὴν ἀγάπη σας, γιατί κι' οἱ δύο σας δὲν εἰσάσατε συντοπίτες μου.

Μ. Ἀντ. — Ἀθήνας. Μ' ἐρωτᾷς φίλε μου:

Γιατί μὲ τόσες γνώσεις σου, ὅπου δὲν ἔχω ὄριο πάντα, Βουνά μου, βρίσκεσαι ἐσὺ στὸ περιθώριο;

Καὶ σοῦ ἀπαντῶ, ἀγαπητέ Μίμη:

Ἀπὸ μικρὸς δὲν ἔμεθα νὰ κάνω ντεμινάδες, στοὺς ἰσχυροὺς, τὰ κόματα καὶ τόπι το' «ἀφεντάδες»! Γιατί πολλοὺς τοὺς θεωρῶ, σοῦ γράφω τὴν ἀλήθεια πῶς ἔχουνε στοὺς ὤμους τοὺς κεφάλια... κολοκύθια!

«Θεσ)νὴ»—Πειραιᾶ. Ἐσὺ τὸ παρόικανες, σοῦ ἐπιτρέπω ὅμως νὰ συνεχίσῃς ἂν μάθω πρῶτα ποιὰ εἶσαι.

κ. κ. Γερ. Μαρυδήμαν Πάτρας, Φίλ. Δεστούνην Ἀθήνας, Φ. Χ. Ρόδον. Εὐχαριστῶ καὶ περριμένετε ιδιαίτερο γράμμα μου.

«Κεντί». Ἐνταῦθα. Χαριτωμένοι οἱ στίχοι σου καὶ καταχωρῶνται ἐδῶ:

Γιὰ τὸ Φρενοκομεῖο μας, Βουνά, ἔδειξες λάτρε, μήπως τὸ μεταφέρουμε φτωχέ μου στὴν Πάτρα! Κι' ἀφοῦ στὴν ζουρλαμάδα (σου

Βουνά δὲν ἔχεις ἔτερο, πολὺ σωστὰ τὸ θεωρεῖς δικό σου κι' ἀπαραίτητο Καὶ χωρὶς νὰ θυμῶς σὲ βεβαιώνω:

Σωστὰ πῆρες τὸ ὄνομα, ἀλλὰ μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι κι'... ἀπόδου, φίλε μου, πολλοὶ κυκλοφοροῦμε!

Στοὺς ἄλλους φίλους θ' ἀπαντήσω ἀπὸ ἄλλο τεῦχος, ἐξ αἰτίας τῆς στενότητος τοῦ χρόνου.

ΟΙ ΕΝΤΑΥΘΑ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Ποὺ θέλουν νὰ πληρώσουν τὴν συνδρομὴ τοὺς ἀλλὰ δὲν μᾶς βρίσκουνε, μποροῦνε νὰ τὴν καταθέσουν ἢ στὸ κατάστημα τοῦ κ. Γεωργίου Ε. Σταθούλη (πλάτεια ἀγίου Σπυριδωνος) ἢ στὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Εὐαγγέλου Γ. Δραγῶνα (ἐναντ. τοῦ ταχυδρομείου). Τάσων ὁ κ. Σταθούλης, ὅσον καὶ ὁ κ. Δραγῶνας ἀδελφικά κι' εὐγενικά μᾶς ἐξυπηρετοῦν καὶ δίδουν στοὺς φίλους μας ἐξοφλητικὲς ἀποδείξεις.

Καλλιτεχνικὲς βίζιτες

Μὲ χαρά μας χαρήκαμε ἀνάμεσά μας λιγότερα δυὸ διαλεχτοὺς φύλους. Τὸν εὐθυμογράφο, θεατρικὸ συγγραφέα καὶ δημοσιογράφον κ. Παναγιώτην Παπαδόκα. Καὶ τὸν γνωστὸν μαέστρον—συνθέτην κ. Μίμην Κατριδάνου, πὺ ἔχει γράψῃ νταντελὰς μελωδίες γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Μουσικὸ Θέατρο.

Καὶ στοὺς δυὸ δώσαμε κάθε πληροφορία πὺ μᾶς ζήτησαν γύρω ἀπὸ τὴ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ καὶ τὴ κίνησιν τοῦ νησιῦ μας, τοῦ ὁποῦ ἐλπίζουμε νὰ γίνονε οἱ καλλίτερη φίλοι καὶ διαφημιστὰς. Ἀφοῦ μᾶς ἐκφρασθήκανε μ' ἐνθουσιασμό γιὰ τὸν πολιτισμὸ τὸν συγκοιτικὸν μᾶς καὶ τὶς φυσικὲς καλλονὲς τοῦ νησιῦ μας.

Σέ παπᾶ

Μαθαίνω πῶς μορφώνεσαι, οὐχὶ μὲ τὰς Γραφὰς ἀλλὰ μὲ δίδου πῶς χόουνε τὰς σαρκικὰς ροπὰς!

Γι' αὐτό, παπᾶ μου, πρόσσεξε μήπως σὲ λειτουργία, μὴ πάθῃς ἀναστατάωμα καὶ κάμῃς τ' ἀνασκάτωμα, νὰ πῇς τὸ Εὐαγγέλιο ἀφ' τῆ... Σεβολογία!

Ὁ Ἀργοσπολιώτης

ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Ἐκδότης

καὶ ὑπεύθυνος τυπογραφείου
ΡΕΝΑ ΧΡΙΣΤ. ΒΟΥΤΣΙΝΑ
(ΒΟΥΝΑ)

Συνδρομὲς γιὰ ἕνα χρόνον:

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Διὰ Τράπεζας, Σωματοῖα, Ὁργανισμοὺς Ἐπιχειρήσεις, Δήμους καὶ Κοινότητες Δρχ. 200

Διὰ ἐπιστήμονες καὶ Ἐμπόρους » 100

Διὰ ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτες » 60

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Ἀμερικῆς Δολλ. 10

Ἀγγλίας λίρες 4

Ἑλλάδος » 40

Ἀλληγογραφία καὶ ἐμβάσματα
ΧΡΗΣΤΟΝ ΒΟΥΝΑΝ
Διαχειριστὴν
«Φανοῦ» Ἀργοσπόλιν

Ο ΦΑΝΟΣ τῆς Κεφαλονιάς

Περίοδος Β' - Χρόνος 8ος 'Αργοστόλι, Σ)βριος 1964 'Αριθμός Τεύχους 3 (68)

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

Οί Βασιλικοί γάμοι

Αὐτὸν τὸ μῆνα ἔλαβε χώραν ἓνα χαροῦμενο Ἐθνικὸ γεγονός. Ἐτελέσθησαν οἱ εὐτυχεῖς γάμοι τοῦ Λαοφίλου μας "Ἀνοικτρὸς Κωνσταντίνου μετὰ τῆς θελκτικῆς πριγκίπισσας Ἀννας - Μαρίας τῆς Δανίας.

Εἰς τὸ Βασιλικὸν Ζεῦχος κι' ὁ «Φανὸς» εὐχεται ἰκαδὲ χαρὰ καὶ ὑγεία, μὲ ἀκύματη θάλασσα κατὰ τὴν διάρκειά τῆς Βασιλείας τους, γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδας.

ΜΕ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ἰδιαιτέρη κι' αγωνία ὁ Λαὸς τοῦ Νησιοῦ μας, παρακολουθεῖ τὸν δραματικὸν Ἀγῶνα τῶν Ἀδελφῶν μας Κυπρίων.

Ἀγῶνα τὸν ὁποῖον διεξαγάγα νε καὶ οἱ ἡρώικοι μας πρόγονοι Ριζισπαστές, γιὰ τὴν ἀποτίναξη τῆς ξενικῆς τυραννίας καὶ τὴν Ἑνωσὴ μὲ τὴ Μάνα Πατρίδα.

Γι' αὐτὸ καὶ τοὺς συμπαριστά μεθα μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη. τοὺς διαδηλώνουμε τὸν θαυμασμὸν μας καὶ τοὺς διαβεβαιώνουμε πὼς τελικὰ θὰ νικήσουν.

Ἡ Κύπρος εἶναι Ἑλληνικὴ καὶ οἱ Κύπριοι γῆσιοι Ἕλληνες. Κι' οὐδέποτε θὰ ὑποκύψουνε στοὺς Τζώνηδες καὶ στοὺς Μεμέτηδες!..

ΤΟ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ ἀνοικοδομήθηκε, ἡ πόλις μεταφέρθηκε στὴ παλαιὰ θέσση της, ὅμως οἱ παράγκες μένουσε ἀκόμα στὰ Λυκιστοπούλατα.

Κι' ἀποτελοῦν τὸ πρῶτο νεκρὸν τῆς ἀσκήμιας π' ἀντικρύζει ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν πόλι μας ἀπὸ τὴ Γέφυρα. Χωρὶς κανέναν νὰ γινάσκεται, γι' αὐτὸ τὸ χάλι μας.

Φαίνεται πὼς οἱ ἀρμόδιοι θὰ ἔχουνε πάθει πλήρη ἐλάττωσιν τῆς δράσεως, διαφορετικὰ θὰ τίς εἶχαν σιλωσμεὶ πρὶν ἀπὸ χρόνια.

Καὶ περιμένουμε κάποιος ν' ἀνοίξῃ τὰ μῦτια του καὶ νὰ δη

τὴν ἀσκήμια ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τὸ ταχύτερο νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ.

ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΗ τάξη διεξήχθη κε ἡ Γιορτὴ κι' ἡ Λιτάνευση τὸ δεκαπενταῦγουστο τοῦ Θείου Σικηνώματος τοῦ Προσπάτη μας. Καὶ παρὰ τὶς χιλιάδες τῶν πιστῶν, ποὺ συρρεῦσαν καὶ τὴ πρῶτῃ τῶφανη κίνησιν σὲ τροχοφόρα, οὔτε δαχτυλάκι δὲν μᾶτωσε.

Γι' αὐτὸ κι' ὀφείλουμε ν' ἀναγνωρίσουμε στὸν Διοικητὴ Χωροφυλακῆς κ. Κονιδάρην, στὸν Διοικ. Ὑπ)σεως Κραναιάς κ. Κουταβάν, στὰ Ἐπιτελεῖα τους καὶ σ' ὅλα τὰ Ὁργανά τους τὸ κατόρθωμα καὶ νὰ τοὺς ἀποδώσουμε τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον.

ΓΙΔΕΣ, κόττες, πρόβατα καὶ γαϊδούρια ἀκόμα, μὲ τὸ συμπάθειο, πεοιφέρονται.. τουριστικὰ καὶ ἀσύδοτα στὸν πράγματι ὠραιώτατον Ἑργατικὸν μας Συνοικισμόν.

Κι' ἐπειδὴ νομίζουμε πὼς ὅτι ὑπάρχουν κάποιοι περιορισμοὶ στὴν κυκλοφορία τῶν ζώων, ἐντὸς τῶν κατοικημένων χώρων, παροσκαλοῦμε θερμότατα τοὺς ἀρμόδιους. νὰ ἐφαρμόσουνε τὶς σχετικὰς ἀπογορευτικὰς διατάξεις.

ΠΟΛΛΕΣ ΓΙΟΡΤΑΔΕΣ, ἀγῶνες, ἐκθέσεις κι' ἄλλες Δημόσιες ἐκδηλώσεις γίνανε χωρὶς ὁ «Φανὸς» νὰ τύχῃ προσκλήσεως. Ὁ «Φανὸς» ὁ ὁποῖος ἔχει εὐρύτατη κυκλοφορία σ' ὅλες τὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά τοῦ νησιοῦ μας καὶ φθάνει μέντοι τὰ πέρα τοῦ πλονήτη μας, ὅπως βεβαιώνει ἡ Ταχυδρομικὴ τοῦ νομοῦ διεύθυνση.

Τοῦτο σημαίνει πὼς οἱ διοργανωτὲς ἢ θὰ φοβοῦνται τὴν κρίσιν του, ἢ θεληματικὰ θέλουνε ν' ἀννοήσουνε τὴν ὑπαρξὴ του. Γι' αὐτὰ κι' ὁ «Φανὸς» θ' ἀννοήσῃ τὸν ἀννοήτῃ, μὲ λύπη του νιατὶ θὰ στεροῖ τοὺς ὅπου ἔπει γὰρ συνδεδεῖται, τῆς κοινῆς κινήσεως τοῦ νησιοῦ μας. Ἀλλὰ τὸ φανερὸν θέλει καὶ τ' ἀντιφάσμακο, ὅπως λέει κι' ἡ λαϊκὴ παροιμία.

Οἱ βουλευταί μας

Μὲ τὴν αὐκαιρίαν τοῦ γιορτασμοῦ τοῦ Προσπάτη μας καὶ τῆς παρουσίας στὸ νησί μας τοῦ Ὑφυπουργοῦ κ. Λουκῆ Ἀκριτά, ἀφίχθηκαμε καὶ παράμειναν ἀρκετὲς μέρες οἱ βουλευτὲς μας κ.κ. Εὐάγγελος Δενδρινὸς καὶ Γεράσιμος Μεταξάς. οἱ ὁποῖοι παρακολούθησαν τὴ Λιτάνευση τοῦ Προσπάτη μας, παρακάθησαν σὲ δέπνο ποὺ δόθηκε στὴν ἑπαυλὴ τοῦ μεγάλου εὐεργέτη μας κ. Γεωργίου Βεργωτῆ, παρέστησαν σὲ πλείστες τοπικὰς ἐκδηλώσεις, παρακολούθησαν τὰ τελεσθέντα στὸ Ληξούρι «Ἀ' Τυπόλδεια», συνεργασθῆκαν μὲ τὶς Ἀρχές, ἐσχθήκαμε ἐπιτροπὲς καὶ πολιτικούς φίλους τοὺς καὶ περιοδεύσανε σ' ἀρκετὰ χωριά τοῦ νησιοῦ μας.

Κι' εἶθε ὁ Ἅγιος Γεράσιμος, τὸν ὁποῖον προσκυνήσανε νὰ τοὺς φωτίῃ καὶ νὰ δώσουνε φιλικὰ τὰ χέρια γιὰ τὸ καλὸ τῆς Κεφαλονιάς μας.

Ἀφοῦ, τόσο ὁ Μεταξάς, ὅσον κι' ὁ κ. Δενδρινός, ἀναμφισβήτητα πολλὰ προσέφεραν καὶ πολλὰ περισσότερα θὰ μποροῦσαν νὰ χαρίσουνε καὶ σὲ μᾶς καὶ στὸν τόπο μας, σὰν πανέξυπνοι, πανίσχυροι καὶ δραστήριοι.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ θερμότατα τοὺς φίλους νὰ μᾶς ἐμβάσουνε τὴ συνδρομὴν τους. Τοὺς ὑπενθυμίζουμε ὅτι σ' ὅλα τὰ ἐντυπα ἢ συνδρομὴ προπληρώνεται. Αὐτὸ τὸ μῆνα ἀντιμεταπίζου με τὴν πληρωμὴ δύο συναλλαγματικῶν. Γι' αὐτὸ καὶ περιμένου με ἀπ' ὅλους τὴ συνδρομὴ τους. Ἐλλοιwise ὁ «Φανὸς» κινδυνεύει νὰ ζανασκοῦσῃ.

Παρακαλοῦμε τοὺς ἑκατομμύρια Ἕλληνας δὲν τοὺς ἱκανοποιεῖ ὁ «Φανὸς» μας, νὰ μᾶς τὸ ἐπιστρέψουν. Γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦμε στὴν ἀνάγκη νὰ διακόψουμε ἐμεῖς τὴν ἀποστολὴν του.

■ Πενήντα
χρόνων...

Πικάντικες

θύμισες... ■

Ἡ θεραπεία τῆς ...ἐπιδημίας

τῶν

διαλέξεων

Πρὶν ἀπὸ κάμποσα χρόνια στοὺς τότε διανοούμενους τ' Ἀργουσολιῶν εἶχεν ἐνσκήψει μιὰν ἀγιάτρευτη τῶν Διαλέξεων.. ἐπιδημία.

Ἔτσι κάθε Κυριακὴ κάποιοι.. κόκορας θὰ μᾶς καλοῦσε στὴν ὁμορφὴ προσεισμικὴ αἴθουσα τοῦ «Κοινωνικοῦ Συνεργατικοῦ Συνδέσμου Ἀργουσολιῶν» νὰ μᾶς μπαφιάσει μὲ τὴ σοφὴ ὁμιλία του καὶ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ χαμουριώμαστε μέχρι ξεκλιδώματος σιαγόνων. Χωρὶς βέβαια νὰ λείπουνε κι' οἱ ἐξαιρέσεις, τῶν πραγματικῶν καλῶν κι' ἐπικοδομητικῶν ὁμιλιῶν ποὺ ἀκούγαμε, κατὰ τὴ διάρκειά τῆς ἐπάρτης τούτης ἐπιδημίας.

Κι' ἀφοῦ ἡ πρόσκληση εἶταν προσωπικὴ κι' ἀφοῦ οἱ προσκαλούμενοι ξέραμε πῶς θὰ δίνουμε ἀπολογία ἀν ἀπουσιάζαμε ἀπὸ τοῦ ὁμιλητῆ τῆς διαλέξεως, ἀνογκαιστικὰ κάθε Κυριακὴ ὑφιστάμεθα τῆς ἐπιδημίας τὰ ἐπακόλουθα: Γιὰ νὰ δρέψῃ στὸ φινάλι ὁ ρήτορας τὰ καταγανακτικὰ σμένα μας συγχαρητήρια καὶ οἱ δυὸ τοπικὲς μας βδομαδιατικὲς ἐφημερίδες ΕΛΛΗ καὶ ΤΕΛΩΝΙΟΝ γιὰ ν' ἀναγράψουνε τὸ δυὸ μὰ του.

Τὸ δὲ μαρτύριο τοῦτο τὸ ὑφιστάμεθα ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριο καὶ διαρκοῦσε μέχρι τὸν Ἰούνιο τοῦ ἐπόμενου χρόνου, μέχρι ποὺ ὁ κολὸς μας Θεὸς μᾶς λυπήθηκε κι' ἔστειλε τὸν... ἄγγελό του νὰ μᾶς γλυτώσῃ.

Ὁ δὲ ἄγγελος τῆς σωτηρίας μας λεγόμενος Νίκος κι' ἦταν ὁ θυμοφιλόσοφος δικηγόρος Νικολάκης Τραυλὸς ὁ «Ἀφέντης» ἢ «Ἀμπωσσὸν», τοῦ ὁποῖου οἱ φάρσες ἀφήσανε στὸν τόπο μας ἐπαχῆ.

✱

Ὅλοι μᾶς ξέραμε πῶς ὁ ἀλησμόνητος «Ἀμπωσσὸν» ἦταν ὁ πρῶτος καταναγκασμένος Ἀργουσολιῶτης, κατὰ τῆς ἐπιδημίας τῶν Διαλέξεων. Γι' αὐτὸ καὶ πρὶν ἂν τὰ μάτια μᾶς λαβαίνονταν τὴν πρόσκλησή του καὶ μελόστα μὲ θέμα του: «Τὰ κοινωνικὰ ὠφέλη τῶν Διαλέξεων». Γιὰ τοῦτο κι' ἐκείνο τ' ἀπόγιομα τῆς Κυρια-

κῆς ποὺ θὰ μᾶς μιλοῦσε ὁ Νίκος, οὔτε δελάνι δὲν μπορούσε νὰ ρίξης μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ Συνδέσμου. Καὶ στὴν ἐμφάνισή του στὸ δῆμα τὴ χαιρετίσαμε μ' ἐξαλλὰ χειροκροτήματα καὶ ποδοκρουσίες, σὰ νὰ θέλαμε νὰ διολυσώσουμε τὴν ἀποδοκιμασίαν μας στὸν ἐπίσκοπο καὶ ἀποστάτα, ποὺ ἐνῶ κατὰκρινε τὴν ἐπιδημίαν τῶν Διαλέξεων ἐμφανιζότανε καὶ νὰ μιλήσῃ.

Ἀπάντηση

Σὲ ἀπορία

Νὰ μὲ ρωτᾷς γιὰ τοὺς γα-
(μπροῦς

γιατὶ φοροῦν τὰ μαῦρα
τὰ θεωρῶ, παμφίλαττη,
κουτὸ μὰ καὶ παλάδρα!
Κι' ἀφοῦ μὲ στεφανώματα,
ἦτοι μὲ κουκουλάματα,
τὸ παίρνουνε ἀπόφαση
νὰ καταδικασθοῦνε,
φοροῦν τὰ μαῦρα, οἱ φτωχοί,
νὰ δεῖξουν πῶς.. πενθοῦνε!

Σὲ τερατόμορφη

Γιὰ νὰ νομίζῃς ὁμορφὴ
πῶς εἶσαι καὶ καυχίεσαι,
ὄντες εἰς τὸν καθορέφτη σου
σὰ μοῦδια θὰ κυττίεσαι.
Ἴσως μὲ φαντασίαν σου
θὰ βλέπῃς ἄλλη φάτσα,
ἄλλοιῶτικα θε νὰβλεπες
πῶς γίνηκες σὰ.. στράτα!

Σὲ νηστεύουσα

Νηστεύεις πᾶν φαγώσιμον
ὡς θέλεις κι' ἡ Ἐρησικία,
ἀλλ' ὄχι καὶ τοῦ.. Ἐρωτα
τῆς γλύκας τῆς γλυκείας!
Γιατὶ, τὸ.. εἶπε κι' ὁ Χριστὸς:
ἐπληθύνεσθε κι' αὐξάνεσθε,
ὄντες στὴ σάρκα πειρασμούς,
σὰν ἄθρωποι.. αἰσθάνεσθε!

Κρατώντας στὰ χέρια τοῦ ἑνα μάτσο χαρτιά, ὁ ὄγκος τῶν ὁποῖων μᾶς ἔκανε ὄλους μας νὰ παγώσουμε. Γιατὶ ὅπως ὑπολογίζαμε τουλάχιστον πέντε ἔξι ὥρες θὰ χρειαζότανε γιὰ νὰ μᾶς τὰ διαβάσῃ. Ἐκεῖνος ὅμως μὲ τὴ σωτὴρική του ἀπάθεια τ' ἀκούμπησε εἰς τὴν ἔδρα καὶ μὲ τὸ εἰρωνικὸ καὶ σαρκαστικὸ του βλέμμα μᾶς ἀγκάλιασε ὄλους μας, γλεντώντας ἀσφαλῶς μὲ τὸν τρόπο καὶ τὴν ἀγωνία μας.

Ύστερα ὑποκλίθηκε βαθύτατα σὰ γνήσιο τ' Ἀργουσολιῶν ἄρχοντόπουλο καὶ μὲ τὴ δροντώδη κι' ὠραία φωνή του, χωρὶς νὰ κάμῃ χρῆσιν χειρόγραφου, μᾶς ἀπαγγεῖλε:

—Σκοπὸς μου ἦταν νὰ σᾶς μιλήσω!

—καὶ μὲ τὸ κατὰ δύναμιν νὰ σᾶς ξαλίσω!..

—ἀλλ' ἀφοῦ ἐσεῖς προκαταβολικῶς μὲ χειροκροτήσετε,

—δὲν βλέπω τὸν λόγον καὶ μαζὶ μου ν' ἀγανακτήσετε.

—μόνο ποὺ ἡ ΕΛΛΗ καὶ τὸ ΤΕΛΩΝΙΟΝ τὴν ἄλλην ἐβδομάδα.

—δὲν θὰ γράφουν ὅτι κι ἐγὼ σᾶς διάβασα μιὰ φυλλάδα.

—ὅμως ὅλες καὶ ὅλοι σας θὰ μὲ θεωρῆτε πάντοτε κύριο.

—διότι σᾶς ἀπάλλαξε ἀπὸ τῶν Διαλέξεων τὸ μαρτύριο.

Καὶ ἡ μὲν αἴθουσα τοῦ «Κοινωνικοῦ Συνεργατικοῦ Συνδέσμου» κόντεψε νὰ γκρεμισθῇ ἀπὸ τὶς θερμὲς ἐκδηλώσεις μας πρὸς τὸν σωτήρα μας,

Οἱ προηγήθεντες καὶ παριστάμενοι ρήτορες, κάνοντας τὴν ἀνάγκη ἐπιθυμία, σπεύσανε νὰ σφίξουν μὲ θερμότητα τὰ χέρια τοῦ ἀλησμόνητου «Ἀμπωσσὸν» ἢ ἐπιδημίας τῶν διαλέξεων θεραπεύθηκε καὶ γιὰ χρόνια δὲν ἐξανόλημμε κανέναν νὰ ξανακάμῃ τὰν κόκορα μέσα στὴν πάντοτε πολυπληθεῖ καὶ πνευματικῇ ἀνύστερη κοινωνία τ' Ἀργουσολιῶν μας.

Ἡ ὁποία κατὰ τὴ γνώμη μας θρίαντα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο ὥστε νὰ πηγαίῃ στίς διαλέξεις μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ γλεντήσῃ, μὲ τοῦ ὁμιλητῆ τῆς τοὺς «μαργαρίτες»!..

Ἡ τοπικὴ μας ἐγκυκλοπαίδεια

Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι:

— Ἀπὸ ἓνα θέσπισμα τῆς Ἰο- νίου Γερουσίας μετ' ἡμερομηνίαν 30 Σεπτεμβρίου 1799, τὸ ὁποῖ- ον ἔχουμε στὸ «Ἱστορικὸν Ἑπτα- νησιακὸν Ἀρχεῖον» μας, διαπι- στώνουμε πολλὰς ἀξιόλογες πη- ροφορίες γιὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Ληξουρίου πρὶν ἀπὸ 165 χρόνια.

— Διότι σ' αὐτὸ ἀναφέρεται ὅτι ἡ πόλις τοῦ Ληξουρίου διὰ τῶν οἰκίων καὶ τὴν καλλονὴν διακρινότανε γιὰ τὴν «εὐπρέ- πειαν τῶν αὐτῆς λεωφόρων».

— Ὅτι τὸ ἐμπόριον «διατελεῖ ἐν ἀνθηρᾷ καταστάσει» ἡ δὲ τότε Ληξουριώτικη κοινωγία ἀποτελεῖ το «ἀπὸ οἰκογένειες εὐγενῶν, εὐ- φυῶν ἀνδρῶν καὶ τιμίων ἐπιτη- δευματιῶν, τεχνιτῶν καὶ ἔργα- τῶν».

— Ἀκόμα δὲ πληροφορούμεθα ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ γτοκουμέν- το ὅτι, εἰς τὰς ἐξοχὰς Καταγω- γῆς, Ἀγωγῆς καὶ Θηναίας μετὰ τῆς πόλεως Ληξουρίου κατοικοῦν 20 περίπου χιλιάδες κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 6.000 ἐντὸς τῆς πρωτεύουσος τῆς Παλλι- κῆς.

— Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἱστορι- κούς μας χαρίζει ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τοὺς κυνηγούς: «δὲν ἐλλείπουσι τὰ θήρεα ζῶα, οἷα ἀλώπεκες, ἰκτίδες καὶ λα- γωαί!...». Προσθέτοντας καὶ στὰ «Θήρεα ζῶα» δηλ. στὰ θηρία καὶ τοὺς λαγούς.

— Ὅσο γιὰ τὰ πουλιά, ἀναγρά- φει: «Τὰ πτηνὰ τὸ πλεῖστον εἶ- ναι διαδοκίμα, διαρκῶς δὲ ἐμ- φυλεύουσιν ἐπὶ τῆς νήσου αἱ πέρ- δεικες»..

— Στὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνα ἡ Κεφαλονία εἶχε περίπου 60 χι- λιᾶδες κάτοικους. «Οὗτοι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰσὶν εὐμόρφοι καὶ ζωποῖ. Εἶναι ὀδύνοες, ἐπιχειρῶν ματῖα, ἐργατικοὶ, σκέπτονται δὲ εὐσταθῶς καὶ ἐπίμονα, ἄχρις οὗ ἐπιτύχωσιν...».

— Φαίνεται δὲ ὅτι τότε τὸ Κε- φαλονίτικο φιλότιμο... ἐμπουρ- μπουλίζε καὶ ἐμπουμπουνίζε τὴν κομμοῦρά του, διότι ὁ ἱστορικός σημειώνει: «...Ὅταν προσβάλ- λανται κατὰ τὴν τιμὴν, ἐξάπτον- ται λίαν καὶ ἱκανοποιοῦνται διὰ τὸν ὅπλων!...».

— Ὅπως εἶναι γ' ὡστὸν ἡ Βε

νετσιάνικη κατοχὴ στὴν Κεφαλο- νίᾳ διάρκεσε ἀπὸ τὸ 1500 μέχρι τὸ 1797.

— Μία ἀπὸ τὶς ποινὲς τῶν Βε- νετσιάνων ἦταν καὶ τοῦ ραβδι- σμοῦ χωρὶς νὰ ξέρουμε τὴ χρονο- λογία ποῦ ἐφαρμόσθηκε.

— Μόνον δὲ ὁ ἱστορικός μας Ἱ- ωάννης Κωστής Λοβέρδος σημει- ώνει τὸ 1768, ὡς χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον: «ὁ προβλεπτής τῆς νήσου Ἀνδρέας Δονὰ ἀπηγόρευ- σε τὴν ἀτιμωτικὴν ποινὴν τοῦ ραβδισμοῦ τῶν κατοίκων...».

— Ἐκτὸς τῶν γνωστῶν πληρο- φοριῶν ποῦ μας δίνουν οἱ ἱστορι- κοὶ τοῦ νησιοῦ μας γιὰ τὴν οἰ- κογένεια Μεταξᾶ, κι' ὁ Κερκυ- ραῖος Μάρκος Θεοτόκης στὸ δυ- σέυρετο σύγγραμμά του: «Ὁ Ἱ- ωάννης Καποδίστριας ἐν Κεφα- ληνία καὶ αἱ στάσεις αὐτῆς ἐν ἔτεσι 1800, 1801, 1802» στὶς σελίδες 145—146 προσθέτει: «Ἡ Οἰκογένεια Μεταξᾶ ἐκ Κων- σταντινουπόλεως ὁρμημένη κα- τάγεται ἐκ τοῦ Γερουσιαστοῦ Μάρκ' Ἀντωνίου Μεταξᾶ. Ὅστις ἀφοῦ πρότερον ἀνδρείως ἐπολέ- μησε πλησίον τοῦ τελευταίου αὐ- τοκράτορος (Κωνσταντίνου Πα- λαιολόγου) καὶ ἀφοῦ εἶδεν Αὐ- τὸν ἐνδόξως πεσόντα, κατέφυγε εἰς τὴν πλοῖον Γενουσιῶν, ὅπερ μετέφερεν αὐτὸν, εἰς Κρήτην. Πε- ριπλανηθεὶς δὲ εἰς διαφόρους ὑπὸ τοὺς Ἑνετοὺς διατελούσας Ἑλληνικὰς χώρας, τέλος ἀποκα- τέστη ἐν Κεφαλληνία...».

— Ὡστε κι' ὁ Κερκυραῖος Ἱ- στορικός Θεοτόκης παραδέχεται τὴ Βυζαντινικὴ τῶν Μεταξάδων καταγωγὴν προσθέτοντας μάλι- στα λεπτομέρειες γιὰ πολλοὺς Μεταξάδες διακριθέντες: «Εἰς πάντας τοὺς πολέμους οὓς διεξή- γαγεν ἡ Ἑνετικὴ Πολιτεία κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν...».

— Ἰβὺν τώρα μετ' πόσην... τσι- γκουινὰ ἓνας ἀπὸ τοὺς ἱστορι- κούς μας περιγράφει τὸ φοβερὸ γεγονός τῆς ἐπάρτης Βρετανί- κης... «προσασίας»!

— Διὰ τὴν τυραννικὴν κι' ἀ- πάνθρωπην κατοχὴν, ἡ ὁποία ἤρ- ακε ἀπὸ τὸ 1809 μέχρι τὸ 1864.

— «...Ἡ Ἀγγλικὴ ἐκστρατεία ἐγένετο μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τοῦ

Ὁ Παπᾶς

Εἶναι παπᾶς, μὰ σὰ παπᾶς δὲν ἔχει τὸν Θεὸ του, νεανικὴ νύχη φωτιά στὸν ογδοηκοστὸ του!...

Εἶν' ὁ παπᾶς, ποῦ τὸν παπᾶ ἐπαίξε τοῦ Κωστάκη καὶ δρίσκεται... ἐξόριστος τώρα στὸ Παρίσι!...

Κι' ἔκαμε τὸν «ἀνένδοτο» σκληρὰ τὸν πόλεμό του! Καὶ στὰ θαθεῖα του γηραιά, μὲ θαυμαστής νειότης φωτιά, πραγματικότες γίνηκε τῆς νειότης τ'... ὀνειρό του!

«Ὁ Θεῖος»

τοῦ ἀνεψιοῦ

Ἦ «θεῖε» μας μελῖρρυτε μπελαδες πώχεις κι' εἶχες, ἀπὸ σοφὸς καθηγητής, ὥρες πεζὲς κι' ἀνιερὲς μετ' «ἀνεψιοῦ» τὶς κατσαρὲς ν' ἀπασχολεῖσαι!...

Κι' ἐνῷ εἶσαι σοφώτατος καὶ στὴ λαλιά... ἀηδόνι, γιὰ τ' «ἀνεψιοῦ» σπασίματα, κόνεις παραπατήματα, κι' ὅπως τὸ λέει κι' ὁ Λαός: «Ὁ «Μπαρμπας» τὰ πληρώ- νει!...»

Ὁ ἀντιπρόεδρος

Παπάγου ἀντιπρόεδρος καὶ Κέντρον μας τὰ ἴδια, ἐγνοίεις οἰκονομίας μας τὸν ζώνουνε σὰ φίδια!

Κι' ἔρχεται πάντα δεύτερος ὁ τῆς Ἠλείας γόνος πρωθυπουργίας μένοντας... ἀπόξου τοῦ νυμφῶνος!

1809, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ὁσ- βάδον Ἐκ Μελίτης ἀφίκετο πρῶ- τον εἰς Ζάκυνθον, ὅπου μετ' ἁ- σθενῆ ἄμυναν τῆς Γαλλικῆς Φρου- ρᾶς, παρεδόθησαν ἡ πόλις καὶ τὸ Φρούριον. Μετὰ τινὰς δὲ ἡμέ- ρας ἐκυρίευσαν τὴν Κεφαλληνίαν ὅντι ἀντιστάσεως...».

Δηλαδή τὴν ἐνάρξιν τῆς Βρε- τανικῆς τυραννικῆς κατοχῆς ἐν ἡ- μῶν, τὴ περιγράφει τόσο κινη- ματογραφικὰ κι' ἐπιπόλαια, σὰ νὰ ἐπρόκειτο γιὰ Βρετανικὸ τοῦ ριστικὸ ταξιδάκι!...

Μεταξὺ λυγισμοῦ καὶ σάτιρας

Νᾶσαι μέσα σέ ψυγεῖο

Κρινορόδα λές κι' ἀνθοῦνε, σὰ γελῶνε δυὸ σου χεῖλη
κι' ἔχεις μάτια σὰν τ' ἀστέρια κάποιας νύχτας τοῦ Ἀπρίλη!
Καὶ μ' ἀνάβει ἡ φωνή σου τῆς σαρκός μου τὴν... ἀντάρα,
γιατὶ σέρτικα φουμάρεις κι' ὅλο δεῦτερα τσιγάρα!...

* *

Στα τραγούδια μου σοῦ γράφω, πῶς γιὰ σένα καὶ στὸν τάφο
θὰ κατέβαινα, χρυσῇ μου! Ἀλλ' ἐσὺ μοῦ λές: «Σὲ γράφω
στὰ παλιά μου τὰ παπούτσια κι' ἄντε σῦρε κι' ἐξετάσου!».
Κι' ὅμως πάντοτε σὰ χάχας, «θὲ νὰ στέκωμαι μπροστά σου.

* *

Βλέπεις μ' ἔχεις ξετρελλάνει καὶ γιὸ—γιὸ σου μ' ἔχεις
[κάνει,
γι' αὐτὸ θάτανε πιὸ κάλλιο, πρὸ πολλοῦ νάχα πεθάνει.
Ἀλλὰ ζῶ νὰ σὲ λατρεύω σὰ γυναῖκα καὶ θεά μου,
ἂν κι' ἐσὺ μοῦ πρίξεις σκότια καὶ μοῦ τρώς τά...
[ἄντερά μου!]

* *

Ὅμως πάντοτε, κυρά μου, ζυπνητὸς καὶ σ' ὄνειρά μου
σ' ἔχω ρήγισσα ψυχῆς μου καὶ ζωῆς μόνῃ χαρά μου!
Θᾶσ' ἀγάπης μου τὸ κάδρο καὶ καρδιάς μου ἐκμαγεῖο,
ἂν κι' ἡ θέση σου θὲ νάταν, νᾶσαι μέσα σέ... ψυγεῖο!

Γιὰ κάποια χεῖλη

Πολλοὶ τὰ χεῖλη τᾶπανε ξουράφια καὶ ψαλλίδια,
ποὺ κρύβουν δηλητήρια καὶ σκρώχνουνε σὰ φίδια!
Ἄλλοι γιὰ χεῖλη γράψανε πῶς κόβουνε καὶ ράβουν
κι' ἄλλοι στὰ κοιμητήρια, ὅτι καὶ λάκκους σκάβουν!...
Καὶ συμφωνῶ ἀπόλυτα πῶς θέλουνε καὶ... φόδες
κάποια χειλάκια δηκτικά,
φαρμακερά, σατανικά,
ποὺ πεθεροῦλες τᾶχουνε καὶ κάποιες κουτσομπόλες!

* *

Ὅμως ὑπάρχουν, φίλοι μου, καὶ χεῖλη ποὺ μεθοῦνε
κι' ὁποῦ μᾶς παίρνουν τὰ μυαλὰ καθὼς ἀνοιγοκλειοῦνε,
φκιασμένα λές μ' ἀπόκοσμες καὶ θεϊκὲς τίς ὕλες,
σὰ νᾶναι τοῦ Παράδεισου τῶν πόθων μας οἱ πύλες!
Κι' εἶχα τὴν τύχη, ὁ ἄτυχος, εὐδ' τέτοια νὰ γνωρίσω,
κάποια χειλάκια ποθητά,
μεθυστικά, μαγευτικά
κι' ὁποῦ γι' αὐτὰ θὰ τρελλαθῶ, ἂν δὲν τὰ φιλήσω!...

* *

Αὐὸ χεῖλη, ποὺ μὲ μάγεψαν καὶ τὴν καρδιά μου πήραν,
παρὰ τὴν ἐγνωσμένην μου περὶ χειλῶν τὴν πείραν.
Αὐὸ χεῖλη, ποὺ σὲ θάλασσας ἀνέγκυνε... γοργόνα
καὶ τάχει μὴν ἰσόθεη στὴν ὁμορφιά Μαντόνα!
Κι' ὁποῦ μὲ λῦσσα τὰ ποθῶ σὰ νᾶμουν, κολασμένους
καὶ δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ,
θὰ τρελλαθῶ, θὰ σκοτωθῶ
κι' ἴσως θ' ἀκοῦστε, πῶς γι' αὐτὰ, βρέθηκα κρεμασμένος!...

Κεφαλονίτικα
σπαζοκεφαλιάσματα

Κι' ὅμως
βρέθηκε
καὶ
παρθένος

Σὲ πολὺ δύσκολη θέση μᾶς
ἔχει φέρει ἓνας Κεφαλονίτης
βαλοισόφλικος, ποὺ ἔφαε τὴ θά-
λασσα μὲ τὴν κουτάλα.

«Ἦταν, μᾶς γράφει, μιὰ
παντρεμένη τρία χρόνια μὲ ἕ-
ναν Τούρκο. Ἀλλὰ πήρε διαζύ-
γιο ἀπὸ τὸν Μωσαμβεανὸ ἀν-
τρα τῆς, γιατί δὲν μπορούσε
ἄλλο νὰ ὑποφέρει τὴ συζυγικὴ
τοῦ... μεταχείριση.

Ἀργότερα ἀγάπησε καὶ παν-
τρεύθηκε ἓναν Γάλλο, στοῦ ὁ-
ποίου τὴ συζυγικὴ... διαβίω-
ση ἄντεξε ἐπὶ πέντε ἀλόκληρα
χρόνια.

Καὶ τελικὰ παντρεύθηκε μ'
ἓναν Κεφαλονίτη, ὁ ὁποῖος καὶ
διαπίστωσε ὅτι ἡ ἀγαπημένη
συνβία του, παρὰ τὴ συνεχή
κι' ὀχτάχρονη συνβίωση μὲ τὸν
Τούρκο καὶ μὲ τὸν Γάλλο, προ-
σῆλθε στὴ νυφικὴ τοῦ παστά-
δα φέρουσα τὰ ἐφόδια τῆς ἁ-
φογῆς δεσποινίδας.

Κι' ὁ ἀγαπητὸς καὶ φίλος
Κεφαλονίτης πλοίαρχος κατα-
λήγει:

«Μπορεῖς, ἀγαπητέ μου
«Φανέ», νὰ μοῦ ἐξηγήσης πῶς
γίνηκε τὸ θαῦμα, τελικὰ, νὰ
βρεθῇ ἡ λεγόμενη καὶ παρθέ-
νος, καίτοι καὶ οἱ δυὸ προηγη-
θέντες τῆς σύζυγοι, ἦσαν τέ-
λειοι ἄνδρες;».

Κι' ἀδυνατοῦντες νὰ ἐξηγή-
σουμε τοῦ φίλου μας θαλασσό-
λικου τὴ σατανικὴ τοῦτη Κε-
φαλονίτικη σπαζοκεφαλιά, θὰ
περιμένουμε τὴ βοήθειά σας.

Δηλαδή νὰ λάβουμε τίς ἐξη-
γήσεις σας, γιὰ τίς ὁποῖες σὰς
ὀρίζουμε προθεσμία μέχρι τέ-
λους τοῦ τρέχοντος χρόνου.

Τὸν δὲ νικητὴ θὰ βραβεύσῃ
ὁ πλούσιος φίλος μας καπετά-
νιος μὲ ἓνα δῶρο, τὸ ὁποῖο θὰ
τοῦ μείνῃ ἀξέχαστο.

ΙΑΚΩΒΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Γιατὶ ἐμεῖς, οὔτε σπαζοκεφα-
λίες μπορούμε νὰ λύνουμε, οὔτε
ἡ φτώχεια μᾶς ἐπιτρέπει νὰ
προκηρύσσουμε διαγωνισμοὺς
καὶ νὰ χαρίζουμε καὶ βραβεῖα.

Από τις ιστορίες και θρύλους μας

Ο ΣΑΛΑΒΡΙΧΑΣ και η ΦΕΛΛΑ

Είχε λείει ο άρρωστος τρομερούς πονοκέφαλους. "Υστερα άρχισε «τσι» κουρλαμάδες!». Κι' ή δική του τόν πήγανε άκόμα αι στόν "Αη Γεράσιμο, άλλ' ούε κι' ή χάρι Του μπόρεσε νά τόν γιατρέψη.

Όλοι λέγανε πώς έχει μέσα κιντινάρια διαόλους. 'Αλλ' όσους κι' άν θά του έγβανε ό "Άγιος Γεράσιμος, δοηθείά μας, πάλι θέ νά του μένανε μέσα του, κι' άλλοι!

Κι' άφού, μήτε όλοι οι γιατροί της Κεφαλονιάς της 'Αθήνας δέν μπορούσανε νά θρουν την άρρώστεια του. Κι' άφού κι' ό άφέντης ό άγιος, στάθηκε αδύνατος νά τόν γιατρέψη. Κι' άφού ό κουρλός χτύπαγε, δάγκωνε κι' ήταν επικίνδυνος για όποιον τόν ζύγωνε. Γι' αυτό και σωστά οι δικόι του τόν δέσανε μ' αλυσίδες και τόν κλείσανε μέσα σε μιά κάμαρα του σπιτιού τους, μέ χρι... ψόφου!

'Αλλά την άλλη χρονιά ήλθε στην Κεφαλονιά ό «Σαλάβριχας». Αυτό είτανε τó παρατσούκλι του τότε Κεφαλονίτη, Θεού της γιατρικής έπιστήμης. Τό δέ πραγματικό του όνομα είτανε Γεράσιμος Φωκάς και έδίδανε τη Χειρουργική στα Πανεπιστήμια της Γαλλικής Λίλλης και της 'Αθήνας.

Διεθνώς λοιπόν έπιστημονική μορφή ό Γεράσι. Φωκάς (1860—1937) κάθε τόσο νοσταλγούσε την Κεφαλονιά του και τούς παληόφίλους. Οι δέ παλαιοί του φίλοι ποτέ τους δέν τόν άποκαλούσανε κύριε καθηγητά. Σαλάβριχα τόν λέγανε όπóτ' άπαιδικά τους χρόνια και Σαλάβριχα τώθελε και εκείνος νά τόν λένε, για νά θυμάται τά νειάτα του.

Τού δέ Σαλάβριχα τού είπανε για τόν κουρλόνε.

Μέ την καλωσύνη δέ κι' άφιλο κέρδεια πού διάκρινε τόν Σαλάβριχα, ζήτησε νά δή κι' αυτός ά μέσως τόν άρρωστο.

Και σά νά βλεπε ό κουρλός τόν σωτήρα του, ούτε φάναξε, ούτε δάγκασε, ούτε έκαμε καμιά κουρλαμάδα.

Στάθηκε ήρεμος και τόν εξέτασε ό σοφός μας καθηγητής. Μάλιστα τού ύπόδειξε σε ποίο

μέρος τού κεφαλιού του νοιώθει τούς περισσότερους πόνους.

Εκείνα τά χρόνια κανέναν στόν κόσμο χειρούργος δέν είχε τολμήσει άκόμα νά κάμη χειρουργική επέμβαση στόν εγκεφαλό.

Ό δέ Σαλάβριχας ήταν ό πρώτος στην οίκουμένη πού τόλμησε.

Τώρα τι γίνηκε μέσα στο χειρουργείο δέν παίρνω όρκο.

Εκείνο πού ξέρω είναι ότι ό άρρωστος έγιατρεύτηκε άπό τόν Σαλάβριχα, πού τού άνοιξε τó κρανίο και τού τό ξανάκλεισε.

"Αλλοι λένε πώς τού έκοψε κάποια ίνα, πού τόν έμπόδιζε.

"Αλλοι πώς τού άφαίρεσε λίγο πηγμένο αίμα πλάι άπό τó μυαλό του.

Κι' άλλοι πώς τού έθαγε κάποια... φέλλα! Μιά πεταλουδί

Ο πρώην πρόεδρος

Κάποτε Πρόεδρου Βουλής κατάλαβε τόν θάκο κι' έκαμε πρώτος «Τσίρ» νταϊ, άλλ' ύστερα τó «Μώκο»!

Τό Κέντρο τόν διάγραψε σ' αυτό άνήκει... άκόμα κι' όλο δαγκάει σά σκυλί χωρίς ...δόντια στο στόμα!

Φίλοι κι' έχθροι προσμένουνε τó Κέντρο νά κλωστήση, μ' αυτός μιλεί... πιά σπάνια στη χάση και στη Δύση!...

Ο υιός

"Αν ό πατήρ του κάποτε κλείσει τούς όφθαλμούς του, θά έρευνά μετά φανού νά βρή τούς όπαδούς του!

Γιατ' ως γνωστόν ττά κόμματα δέν τά... κληρονομούνε άλλά μέ κόπους άμμετρους και τά δημιουργούνε!

Γι' αυτό σάν λείψη ό πατήρ θέ νά σκορπίσ' ή στάνη κι' ό γιός του τόν προφέσορα πάλι θά ξανακάνη!...

τσα μικροσκοπική, πού μπήκε άπό ένα χτύπημα στο κεφάλι τού άρρωστου άπό τη πλγή του, μέ τη μορφή σκουλικιού. Τό δέ σκουλίκι μετατράπηκε μέσα στο κρανίο σε φέλλα. Τη δέ φέλλα, ό θάυματουργός Σαλάβριχας, την έξορισε μέ τόν καπνό. Γιατί άν άγκίαζε μέ τά εργαλεία του τόν έγκέφαλο, ό άρρωστος θά πέθαινε στη στιγμή.

Μόλις λοιπόν ό Σαλάβριχας είδε πάνω στα άνοιχτά μυαλά του χειρουργημένου νά σουλατσάρη τη φέλλα χαμογέλασε κι' άναψε τó τσιγαράκι του. Και παίρνοντας μιά γερή ρουφηξιά καπνού, τόν φύσησε έπάνω στη φέλλα.

Φυσικά ή φέλλα ζαλισμένη άπό τόν καπνό έφτερουγισε και σιγοσφυρίζοντας ό Σαλάβριχας ξανακαπάκωσε τού άρρωστου τά μυαλά μέ τó καύκαλο. Τού έραψε τις γύρω πέτσες κι' άπό την έπομένη μέρα ό κουρλός ξανάγινε φρόνιμος.

Δίχως δέ ποτέ νά τού ξαναπανέση τó κεφάλι, έζησε άλλα 23 χρόνια ευτυχισμένος. Με τη διαφορά πώς άνάμεσα στα άγια εικονίσματα πού είχε πάνω άπό τó κρεβάτι του πρόσθεσε και μιά τού Θεού Σαλάβριχα φωτογραφία.

Αυτός είναι ό θρυλικός μας Σαλάβριχας. "Ητοι ό καθηγητής της χειρουργικής τών Πανεπιστημίων της Λίλλης και της 'Αθήνας, γιός τού Νικολάκη Φωκά, και της Άννας Χωραφά πού γεννήθηκε στ' Αργοστόλι τó 1860 και πέθανε εκεί στην άρχή της πκατείας τού Μπέτελα, στο ίστορικό σπήτι τού Νάπιερ, σ' ηλικία 77 ετών φορτωμένος μέ φήμη και δόξα παγκόσμια.

Δόξα και φήμη πού χάρισε ό Σαλάβριχας στην Κεφαλονιά μας και στην Ελλάδα μας, άλλα και κάτι άλλο άκόμα άξιοθαύμαστο.

Πέθανε φτωχός κι' ή κορούλα του κι' ό φίλος του και καλός μας χειρούργος Κ. Σπύρος Μαρκέτας τού κλείσανε νά άγαμέτουν.

(Κι' άκόμα ούτε και τού ύπέροχου τούτου τένου της ή Κεφαλονιά μας, τού έτσησε άκόμα τόν άνδριάντα του.

ΙΑΚΩΒΑΤΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Δέν εἶναι σύγχρονη ἐπινόηση
τὰ ἀγροτικά ἰατρεῖα

Κι ἡ μᾶς λές ἐσύ, πού εἶσαι μάλιστα πὺ τοῦ μεγάλου, πῶς καὶ ἐσύ τὸ ἔγερσιν κάθῃ χάρισμα.

Κι ἂν εἴπῃς τρέχοντας, μὲ τὴν ὑπαστουνιᾶ πού τοῦ πέταξε ὁ Μονόπωλης, ὁ Βουναὶ σήμερα θά εἴπῃς μακαρίτης!

Από τὰ διαμάντια τῆς λαϊκῆς μούσας μας

Κεφαλονίτιες ρίμνες

Τὰ μαύρα μάτια τὴν αὐγὴ δὲν
(δὲν πρέπει νὰ κοιμῶνται,
ἀλλὰ νὰ καθρεφτίζονται καὶ
(νὰ γλυκοφιλιῶνται!

Ἀνάθεμα τῇ μάνα σου ποὺ σ'
(ἔκαμε κοντούλα,
καὶ σ' ἔντυσε στὰ πράσινα
(σὰν τὴν πορτοκαλούλα!

Ἀνάθεμα τὰ μάραθα κι' ὅπου
(τὰ τηγανίζει
καὶ πῶχει κόρην ὁμορφὴ καὶ
(τῇν λιθανίζει!

Στὴ γειτονιά σου μὲ πουλοῦν
(σκλάβο κι' ἀγοράσέ με,
ἕνα φιλὶ σου μ' ἔβαλαν δῶστο
(καὶ γλύτωσέ με!

Βόχθα Χριστέ μου κι' ἄγιε κι'
(ἕνα θεριὸ μὲ πνίγει,
νὰ τὸ σκοτώσω δὲν μπορῶ, νὰ
(φύγω δὲν μ' ἀφίνει.

Ἀγάπες δεκατέσσαρες ἔπια-
(σα στὸν καιρὸ μου,
ἀλλὰ ἡ πιὸ στερνότερη, ἦταν
(ὁ θάνατός μου!

Ἀνάθεμά τῇ γλώσσα σου ποὺ
(κόβει κι' ὅπου ράβει,
τὴ δελουθένια σου ματιά, κι'
(ὅπου καρδοῦλες σφάζει!

Σὰν ἄγγελος στὴ Γῆ πατεῖς,
(σὰ Ρήγας κατεδαίνεις,
σὰν Κόντες χρυσοκέντητος
(μὲς τὴν αὐλή μου μπαίνεις!

Σοὺ χάρισε ἡ μάνα σου δυὸ
(πόδια σὰν πουντέλια,
γιὰ νὰ τὰ βλεποῦν οἱ γαμπροὶ
(νὰ σκᾶν' ἀπὸ τὰ γέλια!

Σοὺ στέλνω χαιρετίσματα κι'
(ἕνα κουτὶ λεβάντα,
νὰ πλένεσαι μὲ δαύτην, νὰ μὲ
(θυμᾶσαι πάντα!

Ἐοὺ ἐδῶ, κι' ἐγὼ ἐκεῖ, κι' ὁ
(τοῖχος μὲς τῇ μέσῃ,
τάξε κερί σπὸν Ἅγιο νὰ γκρε-
(μισθῇ νὰ τέσῃ!

Ἀπὸ μικρῇ σ' ἀγάπησα, μενὰ
(λὴ δὲν σὲ πῆρα,

μᾶλω.. ἐλπίδα στὸ Θεὸ πῶς
(θὰ σὲ πάρω χήρα!

Μὲ τὶς ματιές σου μ' ἄναψες
(φωτιές στὰ φιλοκάρδια
καὶ τώρα τρέχω στοὺς γιὰ-
(τροὺς γιὰτ' ἔχω χτυποκάρδια.

Καθρέφτησου τὴ θάλασσα καὶ
(καὶ λάμπα τὸ Φαγκάρ:
θὰ σου χαρίσω μάτια μου, ἂν
(γίνουμε ζευγάρι!

~~~~~

Κότας κατάντημα

Εἶχα μιὰ κότα ζωρὴ,
μιὰ κότα λυσασμένη,
π' ὅλο τὸν χρόνον συνεχῶς
εἵτανε κλωσσιασμένη!..

Κι' ὅλο φωλῆὰ μού γύρευε
νὰ κάτση νὰ κλωσσιάση,
νοιώθοντας... μπουρμπουλί-
(σματὰ

ἡ ἄτιμη, γιὰ δράση!

Καὶ πέρασα μὲ δαύτην
ζωὴ βασανισμένη,
γιατ' εἵτανε ἀνήσυχη
καὶ φόρτσα.. ρεσεμένη!

Καὶ δὲν τὴν ἔφτανε ἡ φωλῆὰ
νὰ κάθεται στ' αὐγά της,
παρὰ καὶ σ' ἄλλες ἔμπαινε
στὰ ξένα σὰ δικά της!

Ἄλλ' εἵτανε στὸ κλώσσιασμα
καὶ σ' ὅλα τ' ἄλλα.. ἄσος!
Μόνο ποὺ πανευότα'νε
κι' εἶχε μεγάλο θράσος!

Κι' ἐγὼ τὴν ἐκαμάρωνα
γιὰ τὴν ἀναίδειά της,
χωρὶς κάν νὰ τὸ σκέφτωμαι
ποιά θάνατι τὰ στερνά της!

Ἔτσι τὴν βλέπω τώρα πιά
πῶχασε τὰ φτερά της..!
Κι' ὁ ἴδιος τὴν συχαίνομαι
γιὰ τὸ κατάντημά της!

Κι' ὅπως μού τὴν κατάντησα
ἡ δράση της κι' ἡ Φύση,
δὲν θὰ ὁρεθῇ πλέον ψυχὴ
μῆτε νὰ μού τῇ.. φτύση!..

Λένε πῶς στὸν Παράδεισο, ὅ-
(πάρχουν οἱ Ἀγκέλοι,
μ' ἀφόντες σὲ ἀντάμωσα γιὰ
(δαύτους δὲν μὲ μέλλει.

Γειτόνισσα, διαόλισσα, πολυ
(λαγοῦ καὶ ψεύτρα,
τόσον καιρὸ ποῦμ' ἔδεπά, δὲν
(μοῦπες νάμπω μέσα!

Μοῦ παριστάνεις τὴν κουφή.
(ἔξηνᾶς τὰ περασμένα,
πόσες φορὲς τὰ χεῖλια σου,
(τὰ ἔχω δαγκωμένα!

Μοσχοβολιὰ γαρούφαλου ἔχου
(νε τὰ φιλιὰ σου
καὶ τῆς Παρθένας ἔκλεψες τ'
(ῶραϊο τ' ὄνομά σου.

Μ' ἀνθούς καὶ ροδοπέταλλα
(τὸ στρώμα θὰ γεμισῶ,
τοῦ νυφικοῦ μας κρεββατιοῦ
(ποῦ θὰ σ' ἀποκοιμίσω!

Θὰ σ' ἀγαπῶ ἐνὸς ζω καὶ
(εἰς αὐτὸ τὸ χῶμα,
ἂν οἱ νεκροὶ αἰσθάνωνται, θὰ
(σ' ἀγαπῶ ἀκόμα!

Τὴ μάνα σου τὴ μάγισσα κρα-
(οὶ θὰ τὴν ποτίσω
νὰ πέση, ν' ἀποκοιμηθῇ νάλθῶ
(νὰ σὲ φιλήσω!

Ἄν θέλεις ν' ἀπαϊώμαστε κρυ
(φὰ ἀπ' τοὺς γειτόνους,
βάλε δεντρί στὸν κήπο σου,
(νὰ κρύβωμαι στοὺς κλώνους!

Στὸ παρεθύρι ποῦσαι σ' ὅ γα-
(ρουφαλιά δὲν πρέπει,
ἐσύσε τὸ γαροῦφαλο κι' ὅπῳ
(χει μάτι ἂς βλέπει!

Σὺρε, μωρὴ κοπέλλα μου, ψει-
(ρίπου καὶ χτενίσου
κι' ἔλα στερνὰ στὸ πλάϊ μου ἂν
(πάω καὶ καὶ μισοῦμαι

Ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτο «Κεφα-
λονίτικες Ρίμνες» τοῦ ἱστοριοδί-
φῃ καὶ λαογράφου κ. Χρήστου
Βουνά),

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΠΡΟΥΚΚΛΗΣΗΣ

Πρωταπριλιάτικο 'Αργοστολιώτικο

Ἡ γέννα τοῦ Βαλοαμίδη

«Όλοι οἱ Κεφαλονίτες, σὰ σα ρά'ντα καὶ πλέον χρόνια πού κά νει τὸν ἐμπορροράφτη, ξέρουνε τὸν σεβαστὸ φίλο μας τὸν Νών- τα τὸν Βαλοαμίδη.

Τὸν ξέρουνε καὶ τὸν χαίρουνται σὰν καλόκαρδο καλονοικοκύρη καὶ σὰ ράφτη καλλιτέχνη ὁ ὅποι- ος τοὺς ντύνει καὶ τοὺς στολί- ζει καὶ μάλιστα τοὺς περισσότε- ρους καί.. μπιστιοῦ! Τὸν λατρεύ- ουνε σὰν καλοκάγαθο καὶ κοσμία γάπητο π' ὅλη τὴν ἡμέρα γελαίει καὶ παίζει μέ ὅλους.

Ὅμως σὰν πανέξυπνοι συντο- πίτες παίρνουνε καὶ τὶς σχετι- κές προφυλάξεις καὶ φυλάγονται ἀπὸ τὶς φάρσες του!..

Γιατὶ ὁ Νώντας τὸ ἔχει στὸ αἷμα του νὰ κάνη μπούρλες. Κί' ἔχει σκαρώσει ὁμητρὲς φάρσες ἔ- πιὸ καλύτερη τὴν παρακάτω!

***

«Ἐνα πρωὶ Πρωταπριλιάς κα- ἀπλέει στὸ παλαιὸ προσεῖσμι ὁ ξενοδοχεῖο τοῦ μακαρίτη Μα- τσοῦκη. Νοικιάζει ἕνα δωμάτιο, ξεντύνεται καὶ πέφτει στὸ κρεβ- βάτι ὁμῶς καὶ λέει στὴ μοδι- στούλα πού τὸν συνώδευε:

— Πήγαινε κορίτσι μου, ἔκει- πού σου εἶπα. Ἡ μικρούλα φεύ- γει κί' ὁ ξενοδόχος Ματσούκης ἀρχίζει νὰ κάνη πονηρὲς σκέψεις. Μὴ μπορῶντας νὰ ἐξηγήσῃ τὸ γι- ατὶ ὁ καλὸς, ἀγαθὸς καὶ μέ πο- λυμελὴ οἰκογένεια Βαλοαμίδης κατὰφυγε στὸ ξενοδοχεῖο του.

— Ἴσως νὰ τὰ τοσούγκρισε μέ- τη γυναῖκα του σκέφτεται, ἀλλὰ σὲ λίγο ἀκούει στὶς σκάλες πα- τήματα.

Καὶ βλέπει ν' ἀνεβαίνει δια- στικὴ τὴν ἀλχημόνητη μαμὴ τὴν Εὐαγγελία, τὴν ὁποία ἀκόλου- θοῦσε ἀπὸ πίσω τὸ μοδιστράκι τοῦ Βαλοαμίδη μέ τὸ βαλίστακι μέ τὰ σύνεργα τῆς μαμῆς.

***

Τὸ ἀργοκίνητο μυαλὸ τοῦ ἀξέ-

χαστου ξενοδόχου ἀρχίζει νὰ λει- τουργῇ.

— Μά, καμμιά λεχῶνα δὲν ἔχω σήμερα στὸ ξενοδοχεῖο μου γιὰ πελάτισσα;

— Μά, ἐγὼ δὲν ἐφώνασα τὴ μαμή!...

Ἀλλ' ἐκείνη τὴ στιγμή ἀπὸ τὸ δωμάτιο τοῦ Βαλοαμίδη ἀκού- γονται σκουσμάκια.. λεχῶνας, κί' ὁ Ματσούκης τὰ χάνει.

Εἶχε ἀκούσει ὁ Βαλοαμίδης τὰ πατήματα τῆς μαμῆς κί' ἄρ- χισε νὰ οὐρλιάζῃ ἀπὸ τοὺς πό- νους τῆς.. γέννας του, σκεπασμέ- νος ὁλόκληρος μέ τὸ σεντόνι.

Ἡ δὲ μαμή, καλημερίζοντας τὸν σαστισμένο Ματσούκη, μπαί- νει στὴν κάμαρα τοῦ Βαλοαμίδη καὶ φορῶντας διαστικά τὰ γάν- τια τῆς καὶ τὴν ποδιά τῆς, λέει λόγια παρήγορα στὴν.. ἐτοιμό- γεννη.

— Πρωτάρρα, εἶσαι μωρή, καὶ σκούζεις; Πάψεκ κάμε ὑπομονή κί' ὅλα θὰ πᾶνε καλὰ.

Ὅσο γιὰ τὴ συνέχεια ἀσφα- λῶς τὴν καταλαβαίνετε ὅλοι- σας.

Μόλις ἡ μακαρίτισσα μαμὴ ξεσκέπασε τὴ λεχῶνα καὶ ἀντί- κρυσσε τὸν Βαλοαμίδη λυγώθηκε ἀπὸ τὰ γέλια.

Κί' ἐπὶ μῆνες γελοῦσε ἡ κα- λοκάγαθῃ Εὐαγγελία, γιὰτὶ ἀπ' ὅποιον δρόμο τ' Ἀργοστολιοῦ κί' ἂν περνοῦσε ὅλοι τὴν ρωτοῦ- σανε;

— Τὶ παιδὶ ἐγέννησε ὁ Βαλο- αμίδης;...

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ καὶ πουλοῦ- με παλαιὰ Κεφαλονίτικα ἔντυ- πα καὶ χειρόγραφα.

Ἀκόμα παλαιὰ Κεφαλονί- κα περιοδικὰ ἐφημερίδες, βι- βλιά καὶ ὁλόκληρες βιβλιοθη- κες. Γράψτε μ' ἐμπιστοσύνη καὶ ἐχεμύθειαν πρὸς τὸ συμφέ- ρον σας: «Φανὸν τῆς Κεφαλο- νιάς» Ἀργοστόλιον.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Χαρούμενος κατὰφθασε στὴν- παρέα του ὁ Γεράσιμος.

— Ποιιδιὰ κερνώω ἀπόψε!...

— Μήπως σοῦ ἔπεσε ὁ πρῶ- τος ἀριθμὸς τοῦ Λοχείου;

— Ὁχι! Ἄλλὰ σήμερα ὁ πεντάχρονος γιὸς μου... πρω- τοβλαστήμησε!

— Καὶ χαίρεσε πῶς παίρνει τὴ βρωμερή μας συνήθεια;

— Μάλιστα φίλοι μου καὶ γι' αὐτὸ ὅλα τὰ ἔξοδα ἀπόψε θά'ναι δικά μου.

Κί' ἐνῶ οἱ φίλοι του στὴν ταβέρνα σταυροκοπίντουσαν, ὁ βέρος Κεφαλονίτης Γεράσιμος, μέ θριαμβευτικὸ ὕφος συνέχισε ἐξηγώντας τὰ ἀνεξήγητα:

— Χαίρομαι πού βλαστήμησε γιὰτὶ ξέρετε γεννήθηκε ὅταν δοῦλεε στὴν Ἀθήνα. Ἐτοῖ δὲν ἔχω καμμιά ἀμφιβολία γιὰ τὴ γνησιότητα τοῦ παιδοῦ μου καὶ τῆς γυναίκας μου τὴ πίστη.

Κί' ἐνῶ οἱ φίλοι του τοσού- κρίζανε μαζύ του τὰ πρῶτα ποτήρια πους καὶ τοῦ εὐχόντου- σαν γιὰ τὸ ἐλπιδοφόρο ξεκίνη- μα τοῦ... βλαστοῦ του, ὁ θρι- αμβευτὴς Γεράσιμος κατῴληξε:

— Ἀλλὰ κί' ἀπὸ τὴ πρώτη βλαστήμια πού βγήκε ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ γιοῦ μου, ἔκαμα κί' ἄλλη μιὰ σοβαρὴ διαπίστωση.

— Ποιὰ;

— Πῶς θὰ γίνῃ ἄνθρωπος μέ προσοχή καὶ μέ τάξη;

— Καὶ πῶς βγάνεις αὐτὸ τὸ συμπεράσμα;

— Γιατὶ βλαστήμησε τὸν Ἄη Βασίλη!

— Δηλοδῇ;

— Δηλοδῇ τὸν πρῶτον ἅγιο, πού βρίσκουμε στὸν Καζαμία καὶ στὸ Ἡμερολόγιο.

— Καὶ μ' αὐτὸ τί συμβαίνει.

— Ἀναμφισβήτητα, φίλοι μου, ἀφοῦ ὁ γιὸς μου πρωτο- βλαστήμησε τὸν πρῶτον ἅγιο, πού ἀναγράφεται στὸν Καζα- μιά, θὰ εἶναι στὴ ζήση του προ- σχετικὸς κί' ὅλες τὶς ἐκδηλώ- σεις του θὰ τὶς ἀρχίζῃ μέ τὴν σφραγὶ τῆς τάξης. Καὶ μπο- ροῦν σὲ τέτοια ἀκατομάχητα κί' ἐδιδασκάζετα ἡ τοιοῦτο μὲντα ὅλη ἡ παρέα ἀναγκάρισε τὸ ἐλπιδο- φόρο ξεκίνημα τοῦ γιοῦ τοῦ Γεράσιμου κί' ἐγκάρδια τοῦ εὐχήθηκαν νὰ τὸν χαίρεται.

"Ενα πικάντικο σέ κάθε «Φανό»

Ο παπᾶ - Γεράσιμος

Τὸ κακὸ εἶχε παραγίνει, στὸ χωριὸ τοῦ παπᾶ Γεράσιμου. Διότι ὅλες οἱ παντρεμμένες εἶχανε πάρει τὸν κατήφορο τῆς ἀμαρτίας, μὲ μόνη ἐξαίρεση τὴν πίστη, τὴν ἀγνὴ καὶ τὴν ἀναμάρτητη παπαδιά του.

Μόνον αὐτὴ ἀπόμεινε μὲ τὴ Θεία φώτιση, βοήθειά μας, ἄσπιλη καὶ ἀμόλυνη!... Κι' ὅλες οἱ ἄλλες, ὅταν πῆγαιναν γιὰ νὰ κοιωνήσουν, τοῦ κάνανε τὴν ἐξομολόγηση:

—Δέσποτά μου, ὁ τρισκατάρτος μὲ παράσυρε σὰν ἀμαρτωλὴ καὶ ἀδύναμη κι' ἀπάτησα τὸν ἄνδρα μου, ποὺ τὸν λατρεύω!..

Ὁ δὲ φτωχὸς κι' ἀδύναμος παπᾶ Γεράσιμος, ἀφοῦ δὲν εἶχε τὴ Θεία Δύναμη, βοήθειά μας, ν' ἀντιμετωπίσει τὸν τρισκατάρτο, ἄρχισε νὰ βασανίζει τὴ ρηχὴ σκέψι του γιὰ νὰ εὑρῇ τὴ σωτηρία λύση, τῆς σωτηρίας τῶν ἀμαρτωλῶν ψυχῶν τοῦ θηλικοῦ κι' εὐλαβικοῦ του ποιμνίου. Μέχρι ποῦ ἡ Θεία Φώτιση, βοήθειά μας, φώτισε τὸν παπᾶ μας. Καὶ σὲ κάθε ἀμαρτάνουσα, γιὰ νὰ τῆς δώσῃ ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν, τῆς ἐπέβαλλε τρίμηνη ἐκκλησιαστικὴ ἀποχή.

—Τρεῖς μῆνες δὲν πρέπει νὰ ξαναπατήσουν τὰ ἀμαρτωλά πόδια σου στὸ κατόφλι τῆς ἐκκλησίας μας!..

Καὶ γιὰ νὰ μὴ μπορῇ καμμία νὰ τὸν γελάσῃ, σκέφτηκε κι' ἀγόρασε ἕνα τετράδιο, στὸ ὁποῖο κατάγραψε τὴν ἡμερομηνία ἀμαρτήματος καὶ ποινῆς, ὅλες τὶς θεοφοβούμενες τοῦ χωριοῦ του. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ Θεία Φώτιση, βοήθειά μας, τοῦ ἔδωσε καὶ ἄλλη μιὰ φωτεινὴ ἐμπνευση. Νὰ περιλάβῃ στὸν κατάλογο τῆς ἀμαρτίας καὶ τὴν πιστὴ παπαδιά του, μήπως καὶ τὸ τετράδιο ἔπρεπε σὲ ἄλλα χέρια. Ὅποτε θὰ εἶχε τὴ δικαιολογία πῶς κρατοῦσε κατὰ σκόπε γιὰ διὰς ἀνεξίτητα τοῦ χωριοῦ παντρεμμένες, γιὰ νὰ ξέρῃ ποιὲς πάνε ταχτικά στίς λειτουργίες του καὶ παρακλήσεις του.

Ὅταν ὅμως τελείωσε ὅλων τὸν ἢ τρίμηνη τιμωρία μὲ τὴ Θεία Φώτιση, βοήθειά μας, ξανάκαμε τσεκάροντας τὸ ντεφτέρι του, ἄλλη μιὰ διαπίστωση.

καὶ ἡ πιστὴ παπαδιά του

Πῶς κι' ἡ παπαδιά του, χωρὶς οὐδέποτε νὰ ἐξομολογήθηκε καμμιὰν ἀμαρτία καὶ φυσικὰ χωρὶς νὰ τὴν εἶχε τιμωρημένη, ἐπὶ τρεῖς μῆνες κι' αὐτὴ δὲν πάτησε στὴν ἐκκλησιά του.

Καὶ θέλοντας νὰ ἐξηγήσῃ τὰ ἀνεξήγητα, μόλις τὸ βράδυ πέσανε στὸ κρεβάτι γιὰ ὕπνο, ὁ παπᾶ Γεράσιμος τὴν ἔφερε βόλτα: —Ξέρεις, παπαδιά μου, πῶς στὸ χωριὸ μας ὅλες οἱ ἀντρεμμένες ἔχουνε ἀμαρτήσει;

—Κάτι ἀκούω κι' ἐγώ, παπᾶ μου, γιὰ δαυτές.

—Γι' αὐτὸ κι' ἐγώ κάθε μιὰ χωριστὰ τὴ τιμώρησα μὲ τρίμηνη ἀπὸ τὴν ἐκκλησία ἀπαγόρευση.

—Καλὰ τοὺς ἔκαμες, ἀφοῦ μὲ τὴ τιμωρία σου συχωριέται τὸ σφάλμα τους.

—Ναί, παπαδιά μου! Ἀλλὰ κ' ἐσύ γιατί ἐπὶ τρεῖς ἀκριβῶς μῆνες δὲν ξαναπάτησες στὴν ἐκκλησιά μας;

Καὶ τότε ἡ πιστὴ κι' ἀγνὴ παπαδιά του ἀθῶα κι' ἄκακα τ' ἀποκρίθηκε.

—Γιατί μοῦ τὸ εἶπαν ὅλες οἱ ἄλλες!..

Ὁ δὲ παπᾶς ἐκατάλαβε ὅτι ἐκατάλαβε καὶ ἑμεῖς. Γιὰ τοῦτο, πρέπει νὰ καταλάβετε τὴ δύσκολη θέση του.

Κι' ὅπως καταλαβαίνετε μὲ τὴ Θεία πάντοτε Φώτιση, βοήθειά μας, κατάλαβε πῶς ἔπρεπε νὰ σιγήσῃ.

Αφοῦ κι' ἡ παπαδιά του ἐκτέλεσε τὴ ποιήν της καὶ σύμφωνα μὲ τὴ συνταγὴν τοῦ εἶχε συντάξῃ καὶ τὸ σφάλμα της. Γιὰ τὸ ὁποῖο μάλιστα φταίχτης ἦταν ὁ τρισκατάρτος.

ΤΟΠΙΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

ΑΝ ΔΗΤΕ «ΤΟΠΛΕΣ»

Τίς... ἐξοχές πού ἔχουνε μὲ «τόπλες» σὰ μᾶς δείξουνε, γιὰ τέτοιο τοὺς ξετίπωμα κι' οἱ πέτρες θὲ νά... φρίζουνε!

Κι' ἀναιρωτιέμαι, ὁ φτωχός, μοῦ φεύγει τὸ κακάσι, τὴ πρέπει νὰ τοὺς δείξουμε σὰ δοῦμε τέτοια... φάσι;;

Κι' ἀφοῦ τόσο ξεδιάντροπα γι' αὐτὲς πέρα θὰ δρέχῃ..., δείχτε τοὺς γι' ἀνταπόδοση ὅ,τι κι' ἐσᾶς...ἐξέχει!

ΕΦΤΑ ΧΡΟΝΑΚΙΑ ΦΚΙΑΧΝΕ-ΤΑΙ

Τὸ φκιάχνουνε, τὸ φκιάχνουνε καὶ φκιάξιμο δὲν ἔχει!... Ἐφτά χρονάκια φκιάχνεται κι' ἑλλείψεις πάλιν...ἔχει!

Κι' ὡς νὰ τὸ δοῦμε λειτουργοῦν ὥσαν ὑπηρεσία, ἴσως ἀρχαῖοι γίνουμε κι' ἑμεῖς γιὰ τὰ... Μουσεῖα!

ΣΤΗ ΧΟΝΤΡΕΛΑ ΦΙΛΗ

Εἰσαι... λεπτὴ κι' εὐγενικὴ καλόκαρδη καὶ φίνα, μὲ πνεύματος τὰ πλοῦτή σου! Μά, γιὰ νὰ κάμω... ἐπαφὴ πλήρη, μὲ κάθε μπουτί σου, ὁ φουκαρὰς, χρειάζομαι ἀγαπητὴ Χρηστίνα περιίπου ....ἕα μῆνα!

ΦΙΛΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΣΕ ΚΥΡΙΑ... ΚΑΛΗ

Κυρία μου! Ὁ ἄνδρας σας, σὰν ὄντο τετραπέρατο!... Βλέπει στὸν ἄλλον μέτωπα, τὸ ...ἰδικό του κέρατο!

Σᾶς συνιστᾷ λοιπὸν θερμῶς, ἀφοῦ τὸν ἀγαπάτε πιδό φανερά καὶ πιδό συχνὰ μ' ὅλους τὰ τὸν τιμᾶτε!..

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Πέντε Πανεπιστήμια μᾶς ἔφκιαξε ὡς τώρα καὶ ὅπως τὸν Παπατρεῖα μας τὸν πῆρε πιά κι' ἡ φάρα...
Μπορεῖ Πανεπιστήμια κι' ὄχι μὲ λόγους πλάνους, νὰ φκιάξῃ καὶ στὴ νῆσο μας στοὺς...ἐρημούς, Βαρδιάνους!..

Οί καλλιτεχνικοί

θησαυροί

Μεταξύ λυγρισμού και σάτιρας

Τί νά είσαι;

Τῆς υπεραγίας

Θεοτόκου

« Δραπάνου »

Ἀντίκρου ἀπό τ' Ἀργοστόλι καί στο ἄκρο τοῦ Κοιμητήριου, βρίσκεται ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας, ἡ ὁποία εἶναι πιδ γνωστή μέ τήν ὀνομασία ὡς ἡ «Παναγία στο Δράπανο». Τῆς ὁποίας ἡ ἱερή καί θαυματουργή εἰκόνα λιτανεύεται κάθε 24 τοῦ Σεπτέμβρη καί μ, ἐπίσημους, μέ μουσικές, μ' ὄλον κλήρο καί μέ συμμετοχή ὄλων τῶν κατοίκων τ' Ἀργοστολίου, μεταφέρεται (παλαιότερα στήν ἐκκλησία τοῦ Σωτήρος, ἀργότερα στο Μητροπολιτικό ναό καί) τώρα στήν ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνα.

Ὅπου παραμένει μιάν ἐβδομάδα κι' ἐπαναφέρεται στήν ἐκκλησία τῆς στο «Δράπανο» μέ τίς ἴδιες τιμές.

Λιτανεύση ἡ ὁποία συνεχίζεται ἀπό αἰῶνων, ἀφοῦ κι' ἐπίσημα εἶχεν ἀναγνωρισθεῖ σάν τοπική ἐορτή καί ἀργία ὅπως ἀποδεικνύεται κι' ἀπό τὸ σχετικό ἀπό τὸ «Ἱστορικό Ἀρχεῖο» μας ἐντυπο, τὸ ὁποιο χάρισσας περὶ σὺ στήν ἐκκλησία τοῦ «Δραπάνου».

Ἀπὸ τὸ ὁποιο φαίνεται ὅτι κι' οἱ Ἀγγλοι «προσάτεις» κατὰ τὴ διάρκεια τῆς τυραννικῆς τους παραμονῆς (1809—1864) στήν Κεφαλονία, σεβάσθηκαν κι' ἀναγνώρισαν τὴν «Δραπανιώτισσα». Ἡ δὲ τύχη βοήθησε καὶ μὴ καταστραφούν κι' οἱ καλλιτεχνικοὶ τῆς ἐκκλησιᾶς θησαυροί. Διότι οἱ εἰκόνες τοῦ Δωδεκάορτου εἶναι ἀγιογραφημένες ἀπὸ τὸν ἀξιόλογο χρωστήρα τοῦ Ζακυνθίνου ρασοφόρου Νικολάου Κατουνίου (1764—1834). Ὁ ὁποῖος τίς φιλοτέχνησε ὅταν οἱ Ἀγγλοὶ τὸν εἶχαν ἐξωσίσει στο ἔρημο ξερονήσι τοῦ «Δία» γιὰ τὴ Ριζοσπαστικὴ δόσση του.

Σχετικὴ μέ τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑπτανησίων γιὰ τὴν ἑνωσή τους μέ τὴν Ἑλλάδα βρίσκεται στή «Δραπανιώτισσα» καί μιὰ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ μέ φραγκέλιο καὶ καλάμι.

Διότι ἀνήκει στήν οἰκογένεια τοῦ Κεφαλονίτη ριζοπάστη καί

Νάσαι τοῦ μπάτη μιὰ πνοή, τὸ ἄρωμα τοῦ κρίνου,
νάσαι σελήνης Γενarioῦ χρυσόφωτη ἀχτίδα;
Νάσαι ἀνθὸς τῆς μυγαλιᾶς, κελάδημα τοῦ σπίνου
ἢ νάσαι δάκρυ τοῦ Μαγιοῦ κι' αὐγῆς δροσοστολίδας;

**

Νάσαι καρπὸς τῆς χουρμαδιᾶς κι' οὐρὶ τοῦ Παραδείσου,
νάσαι Ἰνδιῶν μαχαράνη, νάσαι χανοῦμ Τουρκάλα;
Νάσαι πουλιοῦ τιτίβισμα ἢ γλύκα τῆς φωνῆς σου
καὶ τὸ φιλί σου σερμπετιοῦ μεθυστικὴ μιὰ στάλα;

**

Νάσαι θαλάσσης Τροπικῶν μιὰν ὁμορφὴ σειρήνα
ἢ μιὰ κοινὴ στῆς ζήτησας μας τ' ἄχαρο μονοπάτι;
Νάσαι σαρκῶν ἡδονικῶν μιὰ καλὴ βιτρίνα
κι' ἐποῦ ποθοῦν ἀγοραστὲς γιὰ νὰ ψωνίσουν κάτι;

**

Νάσαι ρομάντζου μου στερνοῦ μιὰ ρουφηχτὴ σελίδα
μέ διαττόντων οἱ ματιὰς φεγκοβολὲς ἀπ' ... ἄστρα;
Ἡ τῶν τελμάτων καὶ λιμνῶν μιὰ ψόφια νεροφίδα
καὶ μιὰ τσουνίδα μοναχά, σὲ μιὰν ὥραία γλάστρα;

**

Νάσαι ἡ μορφὴ σου γήινη κι' ἀπόκοσμη μιὰ σμίξη
Θεοῦ κι' ἀνθρώπων ἔνωση ποῦ θάδινε... γοργόνα;
Ἡ θὲ νὰ νοιώσῃ αἰσθησῇ, ὁποῖος κορμί σου σφίξει,
πὼς ὅτι σφιχταγκάλιασε μιὰ... παγοκολώνα;

**

Νάσαι πυξίδα σταθερὴ σ' ἀγάπης τὸ ταξίδι,
ἢ κρύβεις μέσ στα στήθια σου... καρπούζι μέ τὴ βούλα;
Καὶ πίστη καὶ λατρεῖα μου θὰ μοῦ τὴ δαῖλης... ξίδι
μέχρι νὰ νειώσω, ἔ φτωχός, γιὰ σένα... ἀναγούλα;...

Χρῆστος Βουνᾶς

Τυρταίου τοῦ ἀγῶνα ριμναδόρου Μικέλη Δαδῆ — Μερτζάνη (1809—1888), ποῦ πίστευε πὼς ὁ Χριστὸς τοῦ τὸν ἔσωσε ἀπὸ τῶν Βρεταννῶν καταχτητῶν τίς κρεμάλες. Ἀλλ' ὁ Ἐγκέλαδος, ποῦ σάρωσε κατὰ τὸ 1953 συθέμελα τὰ Ἐπτάνησα, ἔκαμε ἀκόμα μιὰ διάκριση γιὰ τρεῖς καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς μας. Διατηρήθηκαν σχεδὸν ἀνέπαφες οἱ τρεῖς δημόφιες τῆς «Δραπανιώτισσας». Καὶ οἱ ὁποῖες θεωροῦνται ἀπὸ τ' ἀριστουργήματα τοῦ τὸν «Δραπανιώτισσα». Καὶ σὰν περιφύλαξι ἀγιογράφου μας ἀποβάν. Ἀνιων (1713—1748) καὶ καὶ 3000 μετ' ἑαυτὸν θαυμάστες μερικὸς ἀπὸ τοὺς διασωθέντες καὶ Ἑνετία, Ρώμη καὶ Φλωρεντία καὶ μαθητοῦ τοῦ θαυμασίου ἁγίου οὐ μας.

γράφου Ἀνδρέα Καραντινοῦ.

Ποῦ δυστυχῶς πέθανε στὰ 35 τοῦ χρόνια, ἀλλοιωτικά θὰ γέμιζε πολλὰς Κεφαλονίτικες ἐκκλησιὰς μέ τὰ ἐξαιρετὰ ἔργα του. Στὰ ὁποῖα διακρίνεται ἡ ἐπίδραση τοῦ Ρωμαϊκοῦ ρυθμοῦ, ἡ ἀπαλότητα τῶν χρωμάτων καὶ ἡ ὁμορφιὰ τῆς ἐκφράσεως.

Γι' αὐτὸ ἀξίζει κατὰ τὴν 24ην Σεπτεμβρίου ἕνας περίπατος κι' ἐπὶ τὸν ἀπὸ τὸν «Παναγία» τὸν «Δραπανιώτισσα». Καὶ σὰν φόρος πίστεως καὶ λατρεῖας, ἀλλὰ καὶ 3000 μετ' ἑαυτὸν θαυμάστες μερικὸς ἀπὸ τοὺς διασωθέντες καὶ λιτεχνικοὺς θησαυροὺς τοῦ νησι οὐ μας.

Μέ τόν «Φανό» μας στό χέρι

Ἐδῶ κύριοι βλέπετε:

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, πῶς κάνουμε κι' ἀστεία
νὰ προκαλοῦν τό... ξερνατό, σὰ νάχαμε ναυτία!
Ἦτοι Μουσείο νάχουμε, πρὶν χρόνια τελειωμένο
κι' ὅπου κακοχρονάχουμε,
μὲ τὰ μυαλά τῶν Ὑπουργῶν, πού πίτουρα θὲ νάχουμε!
ἑφτά χρονάκια, φίλατοι, νὰ τῶχουμε κλεισμένο!
Γιατί, λέει, χρειάζονται καὶ κάμποσες διτρίνες,
νὰ ἐκτεθοῦν τ' Ἀρχαῖα
περίφημα κι' ὠραῖα,
ἀλλὰ τίς ἐξεχάσανε τοῦ Κράτους οἱ κηφῆνες.
Κι' ἐνῶ δαπανηθήκανε λεφτά μὲ τὰ τσουβάλια,
γιά μερικὰ χιλιάδικα βλέπουμε τέτοια χάλια,
χρόνια νάχουν κατάκλειστη Μουσείου μας τὴν πόρτα,
γιατί Κράτους μυστήριον,
οἱ ἄνδρες οἱ δραστήριοι,
πάντα στὴν Ἑλλαδοῦλα μας, κοιμοῦνται στά... δλόρτα!

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, στοῦ Κέφαλου τὰ μέρη,
ὅτι σχεδὸν ἐπέρασε ὅλο τὸ καλοκαίρι
κι' ἐκεῖ πού περιμέναμε Τουρίστες... караβάνια,
μόνον ἀναφανήκανε
καὶ μᾶς ἐπεσκεφθήκανε,
καμπόσα τεντυμπόυκα καὶ διεθνῇ... τσογλάνια!
Ἀξύριστα, ξυπόλητα καὶ μ' ἀδειανὲς τίς τσέπες,
μὲ ντάμες τοὺς ἀδράκωτες κι' δλόστεγνες σὰ στέκες.
Ποῦ, μὲ τοὺς σκύλους μάλλοναν ψάχνοντας τὰ σκουπίδια
κι' ἔτρωγαν πεπονόφλουδες καὶ χόρτα σὰ τὰ γίδια!..
Καὶ μέ... αὐτὰ τὰ ζωντανὰ ἦτοι τοὺς τουριστάδες,
τουριστικά καὶ φυσικά
κι' ἐμεῖς κι' ὁ Τόπος γενικά,
ὅλοι μας πλημμυρίσαμε... τουριστικούς παράδες!
Μόνο πῶς ἀπολαύσαμε περίφημα κι' ὠραῖα
τὰ γένεια τους, τὴ βρώμα τους καὶ τὴ σκυλίσια... θεά!

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, πῶς ὅτι στοὺς φεγγάρι
ἀπὸ φωτογραφίες του, προσφάτως πῶχουν πάρει,
εἶδαν κι' ἕναν ἄνθρωπο νὰ ζῇ καὶ στὴ Σελήνη,
ὅπου κι' αὐτὸς ἴσως ἐκεῖ, θὰ δένει καὶ θὰ λύνει!..
Ἀφοῦ δὲ στὴν ταμπέλλα του διαβάσαν τὸ «Μεμᾶς»,
στά σίγουρα στὴ ράτσα μας θ' ἀνήκει καὶ σ'... ἐμᾶς!..
Οὕτω διαπιστώθηκε πῶς πρῶτος Σεληνίτης,
ἐῖναι... ὁ τρισκατάρατος κι' αὐτὸς Κεφαλονίτης!
Μόνο δὲν ξέρω νὰ σᾶς πῶ σὲ ποῖδ ἀνήκει Κόμμα,
οὔτε καὶ στοὺς φεγγάρι μας,
ἀν πῆρε καὶ τὴ χάρι μας,
νάχη καὶ τὴ δόξα σ' ἡμῖνα μας συνέχεια στοὺς στόμα...!
Οὔτε μπορῶ, ὁ φουκαρᾶς, ν' ἀνέβω ἐκεῖδᾶ,
νὰ μάθω τί πιστεύει
καὶ ποῖδ Θεὸ λατρεύει
κι' ἂν τὴν ΕΡΕ... ἐψήφισε, τὸ Κέντρο ἢ ΕΔΑ!

Νὰ πᾶς
στοὺς διάολο
ἢ στὴ
γυναῖκα σου,
τό...ἴδιο κάνει!

Ἀντρονίκη τὴ λέγανε τὴ μέ-
γαιρα σύζυγο τοῦ φουκαρᾶ τοῦ
Γεράσιμου. Ἀντρονίκη πρᾶμα
καὶ ὄνομα. Ποῦ τίμησε τὸ ἡρωϊ-
κὸ τῆς ὄνομα καὶ στὴν εἰκοσά-
χρονη συζυγικὴ τους συμβίωση
νίκησε τὸν ἄτρα τῆς κατὰ κρά-
τος!... Μὲ καθημερινὸ ξυλοφόρ-
τωμα, μ' ὅλα τὰ ἀγχέματα ὅ-
πλα πού διάθετε στὴν κουζίνα
τῆς. Πιάττα, ποτήρια, τηγάνια
καὶ κατασρόλες ὁκόμα τοῦ ἔρ-
ριχνε κατακέφαλα, χωρὶς ὁ σκο-
τεινὸς ὁ Γεράσιμος νὰ τολμᾷ
νὰ τῆς τσάξη.

Μέχρι πού ἕνα πρωῒνὸ τοῦ ἔ-
σπασε στοὺς κεφάλι του καὶ στὴ
πλάτη τὸ σκουπόξυλο καὶ μὲ
κλωτσιές καὶ σπρωξιές τὸν πέ-
ταξε ὄξου ἀπὸ τὴ πόρτα τοῦ
ἀρμονικοῦ καὶ εὐτυχισμένου συ-
ζυγικὰ εἰκοσάχρονου ἀντροῦ τῆς
οὐρλιάζοντας σὰν θεότρελλη.

—Σύρενες στοὺς διάολο καὶ νὰ
μὴ ξαναγυρίσης στοῦ σπιτιοῦ
μου τὴ πόρτα.

Καὶ μὴ ἔχοντας ὁ φτωχὸς
πού νὰ πάη, σκέφτηκε νὰ ζητή-
σῃ ἄσυλο κοντὰ σὲ μιὰ πολυξε-
ρη πολυπάθη καὶ πολυδιαβασμέ-
νη γρηὰ θεῖά του, ἡ ὁποία ὁ-
μως δὲν τὸν ἐκράτησε, ἀλλὰ
τοῦ χάρισε τὸ μπαστοῦνι τῆς
καὶ κάτι τοῦ ψιθύρισε στ' ὄφτι
ἐμπιστευτικά ἐνῶ στὰ χεῖλη
τῆς ζωγραφίζετανε τοῦ θριάμ-
βου χαμόγελο!...

Κι' ὁ σπαλιμένος στοὺς διάολο
ἀπὸ τὴ Ἀντρονίκη Γεράσιμος,
ἐφαρμόζοντας τῆς γρηᾶς θείας
του τὴ σοφὴ συμβουλή, πήγε
καὶ χτύπησε ἀτρομα πλέον τοῦ
σπιτιοῦ του τὴ πόρτα.

Στὴ θεά τοῦ ὁποίου ἡ Ἀντρο-
νίκη ἐξαγριωμένη σὰν ὕαινα, ἐ-
τοιμάσθηκε νὰ τὸν ξεσχίσει μὲ
τὸ δότια τῆς καὶ μὲ τὰ νύχια
τῆς.

—Δὲν σοῦ εἶπα, μαρὲ ἀδοῦ-
ρητε, νὰ πᾶς στοὺς διάολο καὶ
νὰ μὴ ξαναγυρίσης στὴν πόρ-
τα μου!

Ναὶ γυναικούλα μου, τῆς
ἀπάντησε ὁ Γεράσιμος χαμογε-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΟΙΤΩΣ ΚΥΛΑΕΙ Ο ΜΗΝΑΣ

Μ' ἐξαιρετοκή κοσμοσυρροή από τ' Ἀργοστόλι κι' από ὅλα τὰ χωριά τῆς περιοχῆς Λειβαθοῦς γιορτάσθηκε «Τοῦ Σωτήρος» εἰς τὰ Τραυλιάτα.

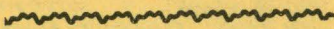
— Ὅπου χοροστάτησαν οἱ φίλοι Δεσποτάδες κ. κ. Ρόδου Σπυριδίων, Κεφαλονιάς Ἱεροθέος καὶ Καρπάθου Ἀπόστολος.

— Κι' ἐπιτυχημένα καήκανε πολλὰ πυροτεχνήματα τῶν ποίων οἱ φωτιές, δίδανε σὸ ἱστορικὸ μας Κάστρο θέα ξέχωρου ἑγχρωμοῦ σινεμασκόπ.

— Στὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου ἦλθε στ' Ἀργοστόλι ὁ κ. Χρ. Ριζόπουλος τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας κι' ὑπέγραψε τὰ σχετικὰ γιὰ τὴν ἀνέγερσιν μεγάρου τοῦ Ἑργατικοῦ μας Κέντρου, στὸ ὁποῖο θὰ στεγασθοῦν ὅλες οἱ Ἑργατοῦπαλληλικές Ὀργανώσεις.

— Δὲν ἐλείφανε καὶ κατὰ τὸ φετινὸν Αὐγουστον οἱ ἐμπρησμοὶ ἢ ἀπὸ ἀπροσεξίας ἢ καὶ σκόπιμα ἀπὸ τούτων τοσπάνιδες σὲ πολλὰς περιοχὰς τοῦ νησιοῦ, μὲ σημαντικὰς καταστροφὰς σὲ ἐλαϊοδένδρα, θαμνώδεις ἐκτάσεις, οἰκήματα κ' ἄκόμα κἀκα κ' ἓνα ἐλαιοτριβεῖο.

— Ἐπιτυχία σημεῖωσε κι' ἐφέτος ἡ γιορτὴ τῆς «Παναγίας τῆς Λαγκουβάρδας» εἰς τὸ Μαιρ

λῶντας καὶ κρύβοντας τὸ ραβδί τῆς γρηῃς πίσω ἀπὸ τὶς πλάτες του.

— Καὶ τότε γιατί ξαναγύρισες, μωρὲ ἄτιμε;

— Γιατί Ἀντρονίκη μου, τὰ ἴδια μοῦ εἶπε κι' ὁ διάολος!...

— Δηλαδή;

— Γύρισε Γεράσιμ στὴ γυναῖκα σου καὶ τὸ... ἴδιο κάνει.

Καὶ προτοῦ νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν κατάπληξη γιὰ τὴν τόλμη του ἡ φοβερὴ Ἀντρονίκη, ὁ Γεράσιμος τὴν ἄρχιζε τὶς ἄγριες ὑπεροτινίες, ἐφαρμόζοντας τὴν ὑποτιτικὴ τῆς γρηῃς θείας του συμβουλὴ!

Καὶ ἀπὸ ἐκεῖνῃ τὴν ἡμέρα ἡ Ἀντρονίκη ἡμέρειψε σὰν ἀρνάκι κι' ὅλο καὶ δευότανε πάνω του σὰ γατούλα καὶ ζῶσανε καλὰ κι' ἐμεῖς καλλίτερα.

Ὅσα κι' ἐγώμει στα σπίτια μας Ἀντρονίκες, ὁπότε σὰς συμβουλευόμε νὰ ἐφαρμόσετε τὴ σοφὴ συνταγὴ τῆς πολὺδε-ρῆς θείας τοῦ ὁμοίωπαθου φίλου

κόπουλο μὲ τὴ παρουσίᾳ ὅμως πολλῶν λίγων φιδῶν.

— Τὰ ὁποῖα τὰ ἐπιδείχνανε γιὰ... ἐμπόριο, τὸ δὲ κακὸ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ συνεχισθῇ.

— Γιατὶ ἔτσι τὰ πρωτόφαντα ττοῦτα φιδία, ποὺ ἄλλοτε σερ-νόντουσαν κατὰ γῆς κι' ἀνεβαί-νανε παίζοντας ἀνάμεσα στὰ πόδια τῶν προσκυνητῶν, στὸ τέμπλο, στὰ στασίδια καὶ στῆς ἐκκλησιᾶς τὶς εἰκόνες, χάνουνε τὴ μυσταγωγίαν, τὴν ὁμορφίαν καὶ τὸ δυσεξηγήτο τοῦ θαύματος.

— Γιὰ τρίτῃ χρονίᾳ οἱ Κεφαλονίτες ζωγράφοι πραγματο-ποιήσανε τὴν Ἐκθεσὴ τῶν Ἑργων τους στὴν αἰθουσα τοῦ Δημαρχείου, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ φιλότεχνου Δημάρχου Ἀργοστολίου κ. Γερ. Δανώτου.

— Μικρότερη ἀπὸ κάθε ἄλλῃ μετασεισμικὴ χρονίᾳ σὲ συρ-ρὴ πῖστῶν γιορτάσθηκε «Τοῦ Ἀγίου μας» στὸ μοναστήρι του τῶν Ὁμαλῶν.

— Μὲ τὴν παρουσίᾳ τοῦ ὕφου πουργοῦ κ. Λουκῆ Ἀκρίτα, τῶν βουλευτῶν κ.κ. Μεταξᾶ καὶ Δενδρινοῦ, τοῦ ὑποστρατήγου κ. Κοτσολῆ, Στρατιωτικῆς Μπάντας, διμοιρίας στρατοῦ, τῆς μικτῆς Μπάντας τῆς Φιλοσημονικῆς μας καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν.

— Ἐπιτυχία ἐσημεῖωσαν τὰ «Α' Τυπάλδεια» στὸ Λυζούρι, καθὼς ἀκούσαμε μὲ συμμετοχὴ καὶ ξένων Ναυτικῶν Ὁμιλῶν.

— Τρεῖς θιάσοι μᾶς ἐπισκε-φθῆκανε τὸν Αὐγουστο, οἱ μου-σικοὶ τῶν κ.κ. Μανέλλῃ καὶ Φύριου καὶ ὁ Ἑπτανήσιος πρόζας τοῦ φίλου κ. Διονύση Παγουλά-του, ὁ ὁποῖος ἐσημεῖωσε καὶ τὴν καλλίτεση ἐπιτυχία.

— Ἐπιτυχία γνώρισε ἡ γιορ-τὴ τῆς Παναγίας τῆς Στεφάνας στὰ Δεμοψταντάτα, ὅπως κά-θε χρόνο.

— Ὁρκίσθησαν κι' ἀναλάβα-ν τὰ καθήκοντά τους οἱ νέοι Δή-μαρχοι Ἀργοστολίου κ. Γερ. Δανῶτος Ληξουρίου κ. Σπυρ. Ἀντωνέλλος καὶ Ἰθάκης κ. Κολυβάς, τὰ Δημοτικά τους Συμ-βούλια καὶ τὰ Κοινοτικά Συμ-βούλια ὅλων τῶν χωριῶν τοῦ νομοῦ μας.

— Ὅπως ἐμαθαίμε γιὰ τὴν καὶ οἱ θιακοὶ μᾶς ἀγαπῶνται δὲν προσηκνῆκαυε, ἐπιτυχίαν σημεῖωσαν οἱ τρίτες Ὀδυσσει-ακὲς τους Γιορτές.

— Στὰ μέσα τοῦ μηνὸς ποῦ

κύλισε λιγώρᾳ κατάπλευσε καὶ παραμένει στὸ λιμάνι μας ἡ θαλαμηγὸς «Χριστίνα» μὲ τὴν κ. Κάλλας καὶ τὸν κ. Ὠνάσην.

— Τοὺς ὁποῖους ἐπισκεφθῆ-κανε ὁ εὐεργέτης μας κ. Γιῶρ-γος Βεργωτῆς καὶ ὁ διευθυ-ντῆς τοῦ ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, συντο-πίτης κ. Ἀνδρέας Μοθωνιός.

— Στὶς Κεραμίδες γινήκανε τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Γυμνα-σιακοῦ κτιρίου, καθὼς ἀκού-σαμε, γιὰτὶ κι' αὐτοὶ λησιμόνη-σαν νὰ μᾶς καλέσουν!

— Μεταξὺ 22 καὶ 26 Αὐγού-στου ἡ Κεφαλονήτικη Ἀδελφό-της τοῦ Πειραιᾶ διοργάνωσε μιὰ περιοδείαν τῆς στῆ γενέτει-ρα καὶ τὰ μέλη τῆς χαρήκανε τὶς ὁμορφίες τῆς Κεφαλονιάς καὶ Ἰθάκης.

— Ὁ Ναυτικὸς Ὁμιλος τοῦ Ἀργοστολίου καὶ ὁ Πανληξου-ριακὸς συμμετάσχανε στοὺς Παιωνίους Ναυτικούς Ἀγῶ-νες, τοὺς τελεσθέντας στὴν Κέρκυρα, μ' ἐπικεφαλῆς τὸν ἐ-ξαίρετο γυμναστή μας κ. Π. Καρογιάννην.

— Τὴν πρωτελευταία δὲ Κυ-ριακὴ τοῦ μηνὸς ποῦ πέρασε γί-νθηκε τὸ μνημόσυνο τοῦ Ἐλευ-θερίου Βενιζέλου, μὲ ὁμιλη-τὴν τὸν δικηγόρον κ. Πάνσην Λαγγούσην.

Ο ΦΑΚΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

Τεχνικὴ δυσχέρεια, δημι-ουρηθεῖσα ὅλως ἀπροβλέπτως εἰς τὸ τυπογραφεῖόν μου, ἡ-νάγκασε τὸν «Φανὸν» ὅπως καὶ τὰς ἄλλας ἑπτὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας ποὺ ἐκτωπῶν, νὰ ἐπιβραδύνῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὴν ἐκδοσὶν του.

Διὰ τὴν καθυστέρησιν αὐτὴν ἡ διευθύνσις τοῦ «Φανό» οὐ-δόλως εὐθύνεται.

Ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας μας ἀναγνώστας τοῦ ἀγαπητοῦ μας «Φανό» ἐπὶ διὰ τοῦτο συγ-νώμη καὶ ὡς διαβεβαιῶ ὅ-τι δὲν καταβλήθῃ κάθε προσπά-θεια νὰ τὴν ἐπανορθωθῇ τοῦτο ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

Διευθυντῆς Τυπογραφείου
ἐν Πάτραις